

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

APRIL 2006

Misli Thoughts

LETO - YEAR 55
ŠTEVILKA - NUMBER 4

<http://www.glasslovenije.com.au>

**Ponosna nona Ana Marija in nono Štefan Cek iz Melbourn
s pristrčnim šopkom vnučkov, ki jima krajšajo prosti čas.**

**Roza Kučan živi v hrvaškem
domu za starejše v sosedstvu
Triglava v St. John's Parku.**

**Slavljenki Nadja Legovič in Eleonora White
sta slavili rojstni dan konec februarja.**

Štirje Jožeti: Jože Fišer, Jože Nemeš, Jože Gabrijel in Jože Bratovič.

**Pokrovitelji tekmovanja balinarjev na Triglavu v
začetku marca so bili Ivica in Peter Kropc ter Marija
Gomboc, ki so takrat skupaj slavili rojstni dan.**

**Pater Janez s sodelavci, ki so oblikovali
Prešernovo proslavo v Adelaïdi.**

**Pavli in Milanu Čeligoj iz Adelaïde čestitamo ob
zlatem jubileju skupnega življenja in jima želimo
še mnogo skupnih let. Na zdravje in Bog Vaju živi!**

»Življenje novo se budi...«

Mesec marec, s katerim smo začeli jesen in postni čas, je minil in že se bližajo dnevi Kristusovega zveličavnega trpljenja in vstajenja za naše odrešenje. Jezusova daritev pri zadnji večerji, njegova oporoka, s katero nam je dal novo zapoved ljubezni, noč izdajstva, zasliševanj, ponižanj, bičanja, kronanja, obsodba in križev pot, križanje in smrt... Na prvi dan v tednu prazen grob in presenečenje, ko se vstali in živi Gospod prikaže po dolgih dneh strahu in negotovosti svojih, ki jih je ljubil do konca.

Jezus je že veliko prej napovedal učencem, da bo izdan ljudem v roke. Toda tretji dan bo vstal (prim. Mt. 16,17). Učenci tega niso razumeli takoj. Šola križa in tega, da mi nosimo vsak svoj križ, je dolga. »Prehoditi jo morava - sama« (iz razmišljanja pri križevem potu). Jezus jo je prehodil – ne zato, ker so ga tako obsodili, ker ga rojaki in veliki duhovniki niso sprejeli kot Božjega Sina, ampak zato, da je izpolnil voljo nebeškega Očeta, ki nas hoče pripeljati k sebi.

Ljudje nad križem nismo ravno navdušeni. Že sv. Leonard Portomavriški razmišlja v svojem križevem potu, kako bi najraje ušli svojemu križu, ki nas čaka. Jezus pa je s svojim križem in trpljenjem osmislil naš križ. »S svojo smrtjo je uničil našo smrt in nam s svojim vstajenjem obnovil življenje« (iz velikonočnega hvalospeva). Če s trpečim in vstalim Gospodom darujemo svoje življenje, bomo resnično čutili v sebi novo moč in tudi med seboj sporočali, da v veselju ali trpljenju nismo sami. Tudi tedaj ne, ko nas je strah.

»**Noč ima svojo moč**,« pravi pregovor. **Velika noč ima svojo moč – moč Vstalega Kristusa, ki je »zdrobil verige smrti in kot zmagovalec vstal od mrtvih«** (iz velikonočne hvalnice). Ko so

žene, Marija Magdalena, učenca na poti v Emavs in apostoli pri zaprtih vratih prestrašeni in mislijo, da je vsega konec, pride Jezus mednje. Omogoči jim, da ga spoznajo.

»Tomaža, enega izmed dvanajsterih, ki se je imenoval Dvojček, pa ni bilo med njimi, ko je prišel Jezus« (Jn 20,24). Čez osem dni je Jezus prišel spet mednje in pomagal Tomažu, da ga je spoznal.

»**Moj Gospod in moj Bog!**« - »Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo!« (Jn 20,28-29) - Jezus od ljudi, ki jih ozdravlja in jim pomaga, pričakuje vero, vendar jo tudi prebuja. V tem je, lahko rečemo, višek in vir Božjega usmiljenja in Božje velikodušnosti. Gospod Jezus je s svojim ponovnim prihodom med učence, lahko rečemo, postavil velikonočno osmino, ki jo obhajamo do danes v bogoslužju in življenju Cerkve. Sporoča nam, da je On vedno tisti, ki čaka na nas, ostaja z nami. Še več: »Ne neha se za nas darovati in nas pri tebi, Oče, vedno zagovarja in brani« (iz velikonočnega hvalospeva).

Želim Vam, da bi v velikonočnih dneh še bolj začutili, kako pomemben je za Gospoda vsak od nas in kako pomemben je naš delež, ko smo kot velikonočni kristjani udje njegovega skrivnostnega telesa, Cerkve, v kateri izkazuje ljubezen do konca.

p. Darko Žnidaršič

Misli april 2006 VSEBINA

Življenje novo se budi.....	3
Zgodbi za dušo.....	4
Pismo in voščila p. Pepija.....	5
Izpod Triglava.....	6
Povabilo na 10. tabor slovenskih otrok po svetu.....	8
Izjava Slovenske škofovske konference	9
Gospod je vstal in ostaja z nami, aleluja!.....	10
XVIII. Commonwealth Games.....	11
Dve osemdesetletnici.....	13
Sveti Rafael Sydney.....	14
Klub Panthers, St. Johns Park - Triglav.....	17
Pustošenje ciklona Larry v QLD.....	18
Sveta Družina Adelaide.....	20
Spomini nepozabnih dni.....	21
Sveta brata Ciril in Metod Melbourne.....	22
Vaši darovi.....	25
Pisanje, pesništvo in umetnost.....	26
Živeti med kulturami.....	27
Pa se malo nasmejmo.....	29
Razpored kulturno - zabavnih prireditev.....	34

ZGODBI ZA DUŠO

Pesek, gradovi in valovi

Rabi Harold Kushner je opazoval otroka, ki sta ob vodi zidala gradove iz peska. Ko sta ravno končala umetelen grad, za katerega sta potrebovala veliko časa in potrpljenja, je prišel val in ga zravnal s tlemi. Rabi je pričakoval solze in jezo. Otroka pa sta se usedla, se prijela za roke in se smejala. Kmalu sta začela graditi nov grad.

Dejal je: "Spoznal sem, da sta me naučila pomembne lekcije. Vse stvari v našem življenju, ki jih ustvarjamo s toliko časa in energije, so zgrajene v pesku.

Trajni so samo naši odnosi z ljudmi. Prej ali slej bo prišel val in odnesel tisto, kar smo zgradili s toliko truda. Ko se bo to zgodilo, se bo lahko smejal samo tisti, ki se bo imel s kom držati za roke."

Naj vam polepša dan in vas nagovori
in nekaj malega nauči.

Se boste smejali? Kaj ste zgradili?....

Lepo se imejte in se nasmejte....

Zbogom!

Janez Avsenik

Veselite v Gospodu je naša moč!

(Neh 8, 10)

**Hvala Janezu Avseniku, župniku iz
Kranjske Gore, za mnogo
svežih misli na rkc.si**

Velik kozarec kislih kumaric in kava

Kadar se vam zgodi, da izgubljate kontrolo nad lastnim življenjem, kadar vam je dan s 24 urami prekratek, pomislite na velik kozarec kislih kumaric.

Profesor je stal pred svojimi študenti pred začetkom predavanja filozofije, za seboj je imel nekaj predmetov in je čakal. Predno je začel predavati, je brez besed dvignil velik prazen kozarec, v katerem so bile prej kisle kumarice, ga položil na kateder in napolnil z žogicami za tenis. Potem je vprašal študente, ali je kozarec poln. Strinjali so se, da je. Za tem je profesor vzel škatlo, polno kamenčkov in jih sipal v kozarec, ki ga je rahlo pretresal. Kamenčki so se odkotalili v prazen prostor med žogicami. Tedaj je spet vprašal študente, ali je kozarec poln. Spet so se strinjali.

Naslednja škatla, ki jo je profesor vzel, je bila polna peska. Ko ga je sipal v kozarec, je pesek zapolnil preostale prazne kotičke med žogicami in kamenčki. Še enkrat je vprašal študente, ali je kozarec poln. Skrušeno so odgovorili, da je. Tedaj je profesor vzel izpod katedra dve skodelici, polni kave in ju zilil v kozarec. Kava je natopila pesek. Študentje so se smejali.

"Sedaj," je rekel profesor, med tem ko je smeh pojenjal, "želim, da razumete, da ta kozarec predstavlja vaše življenje. Žogice za tenis so pomembne stvari v vašem življenju: vaša družina, vaši otroci, vaše zdravje in stvari, ki se jim predajate. To so tiste stvari, s katerimi bi vaše življenje bilo še zmeraj izpolnjeno, če bi vse drugo izginito! Kamenčki predstavljajo druge stvari, ki so za vas pomembne: vašo službo, vašo hišo, vaš avto. Pesek pa predstavlja ostale stvari. Tiste male stvari. Če napolnite kozarec s peskom, v njem ni več mesta za žogice za tenis in za kamenčke.

Enako je v vašem življenju.

Če porabite ves svoj čas in energijo za male stvari, nikoli ne boste imeli mesta in časa za pomembne stvari. Skrbite za stvari, ki so ključne za vašo srečo! Igrajte se s svojimi otroki. Najdite čas in pojdite k zdravniku. Peljite partnerja na večerjo. Obnašajte se, kot da imate spet 18 let... Za čiščenje stanovanja in za popravilo stvari bo vedno dovolj časa. Najprej poskrbite za žogice za tenis - stvari, ki so za vas

resnično pomembne. Ugotovite svoje prioritete. Vse ostalo je pesek.”

Tedaj je ena od študentk dvignila roko in vprašala: “In kaj predstavlja kava?”

Profesor se je zasmel. “Všeč mi je, da ste to vprašali! Kavo vlivam zato, da bi vam pokazal, da ne glede na to brez obzira koliko mislite, da je vaše življenje polno, v njem je še vedno prostor za skodelico kave s prijateljem!” Podelite to s kakšnim prijateljem.

Hvala Perini Bole - Keen iz Sydneya, ki je to zgodbo podelila z nami.

PISMO IN VOŠČILA PATRA PEPIJA

“Pred Križanim odkrivamo skupaj in vsak zase svoje grehe in jih hočemo priznati iz čiste ljubezni, da bi slavili in hvalili Boga, priznavali njegovo svetost, da bi z njim vzpostavili odnos zaveze.

Poklicani smo v resnico in svobodo svojega odnosa z Bogom, v trajno prijateljstvo z njim: Imenujem vas prijatelje, ne služabnike ... Vi ste tisti, ki ste vztrajali z menoj v mojih preizkušnjah, iz ljubezni in ne samo zato, da bi bili zvesti sebi in svojim načrtom.”

Kardinal Carlo M. MARTINI

Dragi prijatelji!

Za Veliko noč se vam hvaležno oglašam, vas pozdravljam, se vam zahvaljujem za bližino in toplino odnosa in vam dam nekaj novice iz našega misijona.

V Sloveniji živite leto približevanja oddaljenim, izgubljenim, da bi se zopet približali Gospodarju z novim življenjem, v naši župniji sv. Bernardke pa kličemo iz poganskega v novo krščansko življenje 34 odraslih in mladih. Med njimi je pet slepih, nekaj kmetov, ročnih delavcev, ostali pa so srednješolci. Vsak ima svojo pot, za vse je bilo odločilno na poti h Kristusu prijateljstvo, ki so ga živeli z enim od kristjanov. Na začetku triletnega katehumenata jih je bilo skoraj enkrat več... **Vsem ni bilo dano, da bi odkrili Kristusa v veri**, ustavili so se pri zunanjih stvareh. Niso prišli do globine, do verskega spoznanja Gospoda. **Vera je res dar, izmoljeni dar.**

Za novo leto je naš škof posvetil dva škofijska novomašnika. Eden je iz plemena Otamari, drugi pa iz plemena Kabje. Oba sta začela svoj apostolat v plemenu, ki je drugačno od njiju. Tukajšnja frančiškanska provinca pa je dobila v decembru štiri novomašnike. Eden od njih (po rodu z juga Benina) je nastavljen v Nadobo. Pater Milan se je odločil, da bo zaradi zdravstvenih razlogov zapustil Afriko, vsaj začasno, in tako Nadoba postaja drugačna...

Ograja pred župnijsko cerkvijo sv. Bernardke je že končana. Na novo smo uredili vhod na župnijsko dvorišče. Po zaslugi darežljivega dr. Johna, ki je prišel

v našo župnijo iz Nigerija, smo postavili osem velikih ventilatorjev, ki nam hladijo zrak med bogoslužjem.

Škof nas je obiskal za župnijski praznik. Spodbudil nas je k jasnemu in pogumnemu krščanskemu pričevanju v korumpirani družbi. Zunanje župnijsko praznovanje, oblečeno v igre in prodajo hrane, pijače in rabljenih oblek, je prineslo izkupiček, s katerim smo kupili gramoz za pokritje dvorišča.

V mestu in v državi smo mirno preživeli dva kroga predsedniških volitev. V tem trenutku še ni znano, kdo bo novi predsednik, a verjetno bo to musliman Yaya Boni, ekonomist. Ljudje so si zaželeli novih ljudi in z njimi boljših časov. Bomo videli, kakšna bo prihodnost. V mestu imamo še vedno kar nekaj težav z oskrbo vode. Kako hudo je, če si v mestu in ni vode! A hvala Bogu je v naši bližini še nekaj vodnjakov, tako da se pri njih lahko oskrbimo z vodo.

Župnijska Karitas je začela redno delovati. Tako končno začnemo živeti krščansko ljubezen na organiziran način in težave vseh ubogih ne rešujem sam in na osebni ravni, marveč postaja to vedno bolj skrb vseh župljanov, ki s svojimi darovi oskrbujejo blagajno in kašče Karitas. Bog daj, da bi normalno in pošteno delali!

Župnija je izgubila pričevanjsko močnega katehista Vincencija Sotirate-ja, odgovornega za župljane iz kulturne skupine Ditamari in Wama. Z vso ganjenostjo, spoštljivostjo in krščansko odgovornostjo do njegove žene in otrok smo se od njega dostojno poslovili. Na njegovo mesto katehista bo vstopil goreči kristjan, ki je po poklicu bolničar.

Kristjan ne živi iz sebe niti zase: je v Kristusu in za svojega bližnjega. V Kristusu živi po veri vanj, za bližnjega pa iz ljubezni, ki se “razliva”. S temi besedami vam voščim veselja polne velikonočne praznike, ki vas po svetih zakramentih hočejo oživiti v novem upanju, veselju in življenju. Ostanimo povezani v isti veri in zaupni molitvi. Konec junija odhajam na dopust v Slovenijo. Mir in dobro vam in vašim bližnjim!

P. Pepi Lebreht, Benin, Afrika

BAZILIKI IN PRISILONIKI S. ŠPIKA, foto Janez Mandl

Izpod Triglava

Tone Gorjup

NADŠKOF RODE ČLAN KARDINALSKEGA ZBORA. Na trgu pred baziliko sv. Petra v Vatikanu je 24. marca potekal konzistorij, na katerem je papež Benedikt XVI. zboru kardinalu pridružil petnajst novih mož. Že prej jih je povabil, da se mu dan pred slovesnostjo pridružijo pri molitvi in premissljevanju. Povabilu so se odzvali vsi kardinali, ki jim je zdravje to dopuščalo. Srečanje je bilo namenjeno tudi nekaterim pomembnim vprašanjem, s katerimi se srečuje katoliška Cerkev. Govorili so bratovščini Pija X., ki je v osemdesetih letih odpadla od Cerkve, o prenovi bogoslužja, o nujnosti dialoga z muslimani in o upokojenih škofih. Naslednji dan je bil prazničen za vesoljno Cerkev, kakor tudi za Cerkev v Sloveniji. Na prvem konzistoriju, ki ga je sklical sedanji papež, je bil v red kardinalov diakonov sprejet tudi naš rojak nadškof Franc Rode, prefekt Kongregacije za redovnike. Po besednem bogoslužju, pridigi in izpovedi vere mu je papež dal na glavo škrlatni biret (kardinalsko pokrivalo) in mu izročil v simbolično upravljanje cerkev sv. Frančiška Ksaverja v rimskem predmestju Garabatella. Slovesnosti na Trgu sv. Petra se je udeležilo približno 500 Slovencev iz domovine, zamejstva, Rima in drugih krajev po svetu. Z njimi so bili vsi trije škofje ordinariji in oba ljubljanska pomožna škofa.

Kardinalski zbor šteje sedaj 193 članov. Volilno pravico v primeru konklava pa ima 120 kardinalov, med njimi dva Slovence: novi kardinal Franc Rode in torontski nadškof kardinal Alojzij Ambrožič.

Slovesnosti, povezane s konzistorijem, so se nadaljevale v soboto, na praznik Gospodovega oznanjenja, ter v nedeljo in ponedeljek. V soboto je papež Benedikt XVI. na Trgu sv. Petra daroval prvo sveto mašo z novimi kardinali. Po pridigi jim je izročil kardinalski prstan, znamenje dostojanstva, pastoralne skrbi in simbol zvestobe Petrovemu nasledniku. Pri tej praznični maši je eno prošnjo v slovenščini prebral

bogoslovec Simon. Med prinašalci darov sta bila tudi kardinalov brat Vinko in bratranec Janez. Na trgu so bile znova slovenske narodne noše in slovenske zastave. V nedeljo dopoldne je kardinal Franc Rode za romarje iz domovine in Slovence v Rimu daroval sveto mašo v cerkvi Santa Maria in Transpontina. Pri pridigi je ponovil nekaj misli o kardinalski službi, ki jih je povedal papež pri konzistoriju. Zatem je povedal še, kaj pomeni kardinalska čast za Cerkev na Slovenskem in zanj osebno. Ob koncu je prosil zbrane, naj ga spremljajo z molitvijo. Praznovanje se je končalo v ponedeljek, ko je papež v dvorani Pavla VI. sprejel nove kardinale in njihove domače. Pri tem se je zadržal v kratkem pogovoru z vsakim in pozdravil posamezne skupine, ki so prišle na slovesnost umestitve novih kardinalov. Papež Benedikt XVI., ki je pri avdiencah že večkrat v slovenščini pozdravil skupine naših rojakov, je sorodnikom kardinala Franca Rodeta in drugim romarjem iz Slovenije namenil daljši pozdrav. Podobno kot njegov predhodnik Janez Pavel II. je skrbno izgovarjal posamezne besede, le naglas je bil bolj trd, bavarski:

“Prisrčno dobrodošlico izrekam kardinalu Francu Rodetu in njegovim rojakom in prijateljem, še posebej

Papež Benedikt XVI. izroča kardinalski prstan nadškofu Francu Rodetu.

vernikom iz ljubljanske nadškofije, ki ji je do nedavnega pastiroval. V veselje mi je dejstvo, da tudi Cerkev na Slovenskem prispeva svoj delež pri poslanstvu Apostolskega Sedeža v osebi novoizvoljenega kardinala. Njegova služba prefekta Kongregacije za ustanove posvečenega življenja in družbe apostolskega življenja je velikega pomena. Še naprej ga spremljajte pri tem njegovem služenju z molitvijo, da bo mogla Cerkev čedalje bolj napredovati v svetosti!”

80 LET NEDELJE. V Borljah v Ziljski dolini je marca leta 1926 začel izhajati verski list Nedelja, ki te dni praznuje svojo 80 letnico. Založnik in lastnik je bil Valentin Podgorc, izdajatelj in odgovorni urednik pa Ivan Lučovnik. Prva številka je izšla na šestih straneh, na naslovnici pa je imela grafiko Jezusovega padca pod križem. Tudi Nedelja je v osemdesetih letih svojega obstoja prehodila svojevrsten križev pot, na katerem pa je vedno znova zmagovalo veselo sporočilo velikonočnega jutra. Na to je v jubilejni številki opozoril tudi krški škof Alois Schwarz. Zapisal je, da je “prva številka novega slovenskega cerkvenega časopisa izšla na pobudo slovensko govorečih duhovnikov. Leta 1941 so ga nacionalsocialisti prepovedali; dne 23. decembra 1945 je lahko – tako rekoč kot božično darilo za slovenske katoličane naše škofije – ponovno izšel. Od takrat ga ne moremo več odmisлити od podobe Cerkve na Koroškem.” Škof je še poudaril, da je Nedelja med slovenskimi kakor tudi avstrijskimi cerkvenimi časopisi sodila med pionirje tehničnega razvoja. Prva je začela izhajati z barvnimi slikami in bila prvi avstrijski cerkveni časopis z lastno domačo stranjo na internetu. Dejal je še, da je Nedelja “panorama in mozaik Cerkve v domovini in po vsem svetu”. Današnja Nedelja je komunikacijski list slovenskih koroških katoličanov. Tiska ga Mohorjeva družba v Celovcu. Lastnik in izdajatelj je ordinariat krške škofije oziroma tamkajšnji Slovenski dušnopastirski urad pod vodstvom Jožeta Marktza, glavni urednik pa je Hanzi Tomažič.

PARTNERSTVO ZA RAZVOJ. Predsednik vlade Janez Janša je predsedniku državnega zbora, predsednikom strank ter poslanki in poslancu madžarske in italijanske manjšine poslal predlog sporazuma parlamentarnih strank Partnerstvo za razvoj. V njem predlaga, da bi se dogovorili o temeljnih ciljeh prihodnjega razvoja Slovenije ter določili okvirne poti za njihovo uresničitev. Gre za pomembne spremembe v našem gospodarskem in socialnem življenju in ravnanju, ki bodo zagotovile večjo blaginjo in kakovost življenja. Med glavnimi cilji sta še pospešitev

gospodarskega razvoja in večja zaposlenost. Koalicijske stranke so dogovor o večini teh ciljev dosegle že s koalicijsko pogodbo. Tudi opozicija se povečini strinja, da so spremembe nujne, če želi iti Slovenija v korak z naprednejšimi evropskimi državami. Le Liberalna demokracija Slovenije, ki jo vodi Jelko Kacin, se more odločiti ali naj sodeluje ali ne. O obliki sodelovanja pa se bodo morali še dogovoriti.

SLOMAK V EVROPSKEM PARLAMENTU. Konec meseca marca je delegacija Slovenske manjšinske koordinacije – SLOMAK - obiskala Evropski parlament v Bruslju. Združenje zamejskih rojakov iz Italije, Avstrije, Madžarske in Hrvaške je predstavnike parlamentarnih skupin in drugih ustanov v Evropskem parlamentu opozorilo na problematiko slovenskih zamejskih skupnosti, pa tudi na manjšinska vprašanja na skupni evropski ravni. Tovrstne zadeve trenutno obravnava parlamentarna skupina za manjšinska vprašanja. Junija pa bo ustanovljena komisija za manjšinska vprašanja s sedežem na Dunaju. Ta naj bi bila v prihodnje tudi poročevalka Evropskega parlamenta za vprašanja manjšin po Evropi. Predstavniki SLOMAK-a so ob tej priložnosti pripravili tudi kulturni program in odprli dokumentarno-informativno razstavo o zamejskih Slovencih.

ZBOR ZA LJUBLJANO. Pred jesenskimi lokalnimi volitvami se je v največji mestni občini v Ljubljani porodila pobuda o ustanovitvi novega združenja Zbor za Ljubljano. Pobudniki iz vrst opozicije in tistih, ki se ne strinjajo z odločitvami sedanje mestne oblasti, so prepričani, da je čas za spremembe. Prestolnico že vrsto let vodijo ljudje, ki so izšli iz prejšnjega političnega sistema. Opozicija jim očita razprodajo mestnega premoženja in nesposobnost pri uresničevanju razvojnih načrtov mesta. Če omenimo samo več milijard izgub pri nakupu in prodaji banke SIB ter v prejšnjem stoletju načrtovane gradnje novega stadiona, Narodne univerzitetne knjižnice in še česa, potem razlaga ni potrebna. Prav zato namerava mestna opozicija skupaj s civilno družbo oblikovati Zbor za Ljubljano kot pomoč pri zamenjavi oblasti.

HIDROCENTRALE TUDI NA MURI. Dravske elektrarne se pripravljajo na gradnjo osmih hidrocentral na reki Muri. Okoljsko ministrstvo je že lani presodilo, da je njihova izgradnja na tej reki možna, zato je vlada pred meseci razpisala ponudbo za uresničitev tega načrta. Dravske elektrarne, ki so dobile dovoljenje za gradnjo, so že začele s pripravami na gradnjo.

Veriga elektrarn se bo predvidoma raztezala po vsej dolžini Mure in bo razdeljena na odseke Sladki Vrh, Cmurek, Konjišče, Apače, Radgona, Radenci, Hrastje in Veržej.

FILM O PATRU STANISLAVU ŠKRABCU.

V Ljubljani so sredi marca predstavili igrano-dokumentarni film Pater Stanislav Škrabec - oče slovenske fonetike, ki ga je po scenariju Zdravka Duše posnel Matjaž Žbontar. Film govori o življenju in delu jezikoslovca Stanislava Škrabca (1844-1918), ki je večino redovniških let preživel v frančiškanskem samostanu na Kostanjevici pri Gorici. Strokovni sodelavec in komentator v filmu akademik Jože Toporišič je o njem dejal: "Pater Stanislav Škrabec je zgleden svarilec pred jezikovnim in narodnim odmiranjem in odpadanjem, torej graditelj našega državljanskega in narodnostnega lika za sedaj in za naprej." V dokumentarnem delu filma nastopajo tudi frančiškani p. Niko Žvokelj, p. Bruno Korošak in provincial p. dr. Viktor Papež. V igranih prizorih, ki osvetljujejo posamezne prizore iz Škrabčevega življenja, pa nastopajo Stane Potisk kot pater Stanislav Škrabec, Ivo Barišič v vlogi Škrabčevega očeta, Vesna Jevnikar kot Škrabčeva mati in Uroš Smolej, ki je upodobil mladega Škrabca.

OB 100-LETNICI POSVEČENJA GORIŠKEGA NADŠKOFA FRANČIŠKA BORGIE SEDEJA

je bil 31.3.2006, v Števerjanu v Brdih - na italijanski strani - spominski večer, posvečen zadnjemu nadškofu Slovincu v Gorici. Zamejski Slovenci so mu še posebej hvaležni, da se je v času fašizma uprl, da bi duhovniki poučevali verouk kar v državnih šolah, seveda v italijanščini. Obenem je ustanovil tako imenovane Sedejeve cerkvene šole verouka, kjer so duhovniki lahko poučevali verouk v domačem jeziku

in otroke seznanjali z osnovami slovenščine.

HEMA KRŠKA: NJEN SVET IN NJENI SLEDOVI.

Pri celovški Mohorjevi družbi je izšla obsežna knjiga Jožeta Tilla z naslovom Hema Krška: njen svet in njeni sledovi. Avtor je v delu predstavil življenjepis svetnice iz 11. stoletja, ki smo jo Slovenci vzeli za svojo; njena posestva so bila namreč tudi v naših krajih, še zlasti na Štajerskem in Dolenjskem. Predstavil je čas, v katerem je živela in se ustavil pri razmerah v salzburški nadškofiji, kamor je spadala tudi Koroška, kjer je Hema ustanovljala samostane in spodbujala gradnjo cerkva. Till v knjigi razkriva tudi versko življenje tega časa in kako so Emo Krško začeli častiti kot svetnico.

Povabilo na »10. tabor slovenskih otrok po svetu«

Slovenska konferenca SSK letos že desetič zapored organizira vsakoletne jezikovno-družabne počitnice – Tabor za otroke slovenskega rodu po svetu. Potekal bo na slovenski obali, v Mladinskem letovišču in zdravilišču Debeli rtič od 30. julija do 6. avgusta 2006. Tabor je namenjen druženju mladih slovenskih rojakov iz zamejstva in po svetu, v starosti od 12 do 17 let. Znanje slovenskega jezika ni pogoj za udeležbo na taboru. Na taboru mladi rojaki v medsebojnem druženju odkrivajo in spoznavajo kulturno in naravno dediščino Slovenije, utrjujejo znanje slovenskega jezika, se učijo slovenskih pesmi, spoznavajo običaje in se preizkušajo v različnih športnih igrah. Med druženjem se stkejo prijateljske vezi, ki ponavadi trajajo do naslednjega snidenja na taboru in še dlje.

Program: vesela šola slovenskega jezika, spoznavanje slovenske obale, vožnja z ladjo po Piranskem zalivu, obisk kraške jame, delavnice (športne, umetniške, izobraževalne), družabne igre, večerni pogovori »Mladi in današnji čas«, športne igre, obilo kopanja.

Otroci skupaj z vodniki bivajo v počitniških domovih. V letovišču je zagotovljena 24 – urna zdravstvena oskrba (obvezno je veljavno zdravstveno zavarovanje!!) Prijavnice za 10. tabor slovenskih otrok po svetu lahko dobite na spletnem naslovu www.slokongres.com Izpolnjene prijavnice, potrjene s podpisom staršev oz. skrbnikov, pošljite na naš naslov: **Svetovni slovenski kongres, Cankarjeva cesta 1/IV, 1000 Ljubljana, Slovenija** ali po faxu: **00386 1 24-28-558**. Prijave sprejemamo do 25. maja oz. do popolnitve prostih mest. Ostala vprašanja glede Tabora nam lahko zastavite po e-pošti na naslov: ssk@siol.net ali po telefonu **00386 1 24-28-552**.

Luka Klopčič, strokovni sodelavec, Svetovni slovenski kongres

Izjava Slovenske škofovske konference ob prvi obletnici smrti papeža Janeza Pavla II.

V nedeljo, 2. aprila 2006, je minilo leto dni od smrti svetega očeta Janeza Pavla II. V zavesti slovenskih vernikov je spomin nanj še zelo živ.

V času osamosvajanja Republike Slovenije je Sveti sedež med prvimi priznal neodvisnost naše domovine. Dne 20. februarja 1993 je papež Janez Pavel II. ustanovil samostojno Slovensko škofovsko konferenco, ki je sicer od 20. junija 1983 kot Slovenska pokrajinska škofovska konferenca delovala v okviru takratne Jugoslovanske škofovske konference. Slovenijo je kot pastir vesoljne Cerkve obiskal dvakrat: prvič leta 1996, ko je obiskal vse tri škofije in se še posebej srečal z mladimi ter z njimi praznoval svoj rojstni dan v Postojni. Še danes odzvanjajo njegove besede: »Papež 'ma vas rad!« in »Korajža velja!« Na drugem apostolskem obisku leta 1999 v Mariboru je Antona Martina Slomška razglasil za prvega blaženega v Cerkvi na Slovenskem. Sveti oče je bil prijatelj Slovencev, saj nas je na obeh obiskih in na splošnih avdiencah na Trgu sv. Petra v Rimu vedno nagovarjal v slovenskem jeziku.

Nekdanjega ljubljanskega nadškofa in metropolita dr. Franca Rodeta je 11. februarja 2004 poklical v službo v Rim in ga imenoval za prefekta Kongregacije ustanov posvečenega življenja in družb apostolskega življenja.

Janez Pavel II. je v času svojega pontifikata razglasil 483 svetnikov in 1345 blaženih – več kot vsi papeži pred njim skupaj. Prizadeval si je za

mir v svetu, za versko svobodo, za človeško dostojanstvo ter za spoštovanje človekovih pravic, zato je bil po svetu cenjen kot nesporna moralna avtoriteta.

V času njegovega poslavljanja in odhoda k Očetu se je zganil ves svet. Verni smo se takrat v molitvi združili in se Bogu zahvaljevali za njegov svetniški zgled. S svojim odnosom do trpljenja, starosti in smrti je pričeval za vrednoto in vrednost človeškega življenja vse do naravne smrti. Svetovna javnost se je tedaj začela intenzivno zanimati ne le za njegovo zdravje, ampak tudi za konkreten način življenja po veri v posameznih delnih Cerkvah in občestvih po svetu. Obisk mnogih

pomembnih državljanov in predstavnikov različnih veroizpovedi na pogrebu je dokazal, da so cenili veličino njegove osebnosti, ker je s svojim poslanstvom presegal verske, politične, narodnostne in druge ovire v dobrobit človeštva. Kmalu po smrti Janeza Pavla II. se je začel postopek za razglasitev za blaženega. Njegov grob dnevno obišče približno 20.000 vernikov. Slovenski škofje smo med zadnjim konzistorijem v petek, 25. marca 2006, obiskali tudi grob pokojnega papeža, kjer smo molili in Božji previdnosti izročali slovenski narod. Katoličani na Slovenskem se mu priporočamo, naj nam bo milosten priprošnjik pri Bogu.

*dr. Franc Kramberger,
predsednik SŠK*

Kardinal Joseph Ratzinger je bil 19. aprila 2005 izvoljen za papeža in si izbral ime Benedikt XVI. Na fotografiji je v sprevodu z novimi kardinali v Vatikanu, 25.3.2006.

Gospod je vstal in ostaja z nami, aleluja!

»Ali mar ne veste, da smo bili vsi, ki smo bili krščeni v Kristusa Jezusa, krščeni v njegovo smrt? S krstom smo bili torej skupaj z njim pokopani v smrt, da bi prav tako, kakor je Kristus po veličastnem Očetovem posegu vstal od mrtvih, tudi mi stopili na pot novega življenja. Če smo namreč njemu postali podobni v njegovi smrti, mu bomo tudi pridruženi v njegovem vstajenju.

Dobro vemo, da je bil naš stari človek križan z njim vred, da bi bilo telo greha uničeno in da bi mi več ne hlapčevali grehu. Zakaj kdor je umrl, je osvobojen greha. **Če pa smo s Kristusom umrli, verujemo, da bomo z njim tudi živeli, saj vemo, da Kristus, potem ko je vstal od mrtvih, več ne umrje; smrt nad njim nima več oblasti.** Zakaj smrt, ki jo je za greh pretrpel, je pretrpel enkrat za vselej; življenje pa, ki ga živi, živi Bogu. Tako tudi vi: mislite, da ste mrtvi za greh, a da živite za Boga, v Kristusu Jezusu« (Rim 6, 3-11).

»**Jaz sem trta, vi mladike.**

Kdor živi v meni in jaz v njem, rodi obilo sadu, kajti brez mene ne morete ničesar storiti.

Če kdo ne živi v meni, ga vržejo proč kakor mladiko in se posuši. Take poberejo, vržejo v ogenj in zgorijo. Če živite v meni in moje besede živijo v vas, prosite, karkoli hočete, in se vam bo zgodilo. **V tem je povelicanje mojega Očeta, da obrodite obilo sadu in postanete moji učenci.**

Kakor je Oče ljubil mene, sem tudi jaz ljubil vas. Ostanite v moji ljubezni!« (Jn 15, 5-9).

24.2.2006

Blagoslovljene in zares velikonočnega veselja polne praznike Kristusovega vstajenja voščimo Vam in vsem Vašim dragim tukaj, v domovini in povsod po širnem svetu, kamor zaidejo naše Misli in Vaša pošta. Naj Vstali Gospod napolni naša srca z novo močjo vere, upanja in ljubezni.

To Vam želimo Vaši dušni pastirji, pastoralni sodelavci, uredništvo in uprava Misli, Baragova knjižnica, naši posinovljeni misijonarji in tudi patri in sestre, ki so nekoč delovali med Vami.

Gospod je vstal, Gospod živi, aleluja, aleluja!

Pojmo to pesem zmagoslavja vsi, aleluja, aleluja!

XVIII. Commonwealth Games - Melbourne 2006

Veličastne 18. igre Commonwealtha so se zaključile v nedeljo, 26. marca 2006. V odlični organizaciji in izvedbi je sodelovalo na tisoče raznih strokovnjakov in več deset tisoč prostovoljcev. V teh Mislih predstavljamo delež treh Slovencev: Sonje Leber, Anice Markič in Mathew-ja Bratina. Vsak je na svoj način prispeval svoj delež pri veličastnem projektu. Sonja in Mathew sta rojena že v Avstraliji, Anica je prišla sem kot 13-letno dekle.

“Proximities: Local histories / Global entanglements” on William Barak Bridge

The new William Barak Pedestrian Bridge joins Melbourne’s sporting heart to the centre of the city. Pedestrians can now walk safely and swiftly from Federation Square to the many events that take place at the MCG and Melbourne Olympic Park.

The bridge features a new public art project created by three artists Sonia Leber, David Chesworth and Simeon Nelson.

“Proximities: Local histories / Global entanglements” was commissioned by the Victorian Government to celebrate the Melbourne 2006 Commonwealth Games. The work is a unique blend of soundscape and visual artwork to create an inspiring experience for all those who cross the bridge.

ABOUT THE WORK

Sonia Leber and David Chesworth’s soundscape is conceived as a sonic corridor of human voices. The project is built up around recordings made by the artists of people from the 53 Commonwealth nations who are now living in Australia. Each individual voice contributes a distinctive singing style with specific melodic and rhythmic ornamentation shaped over centuries of cultural tradition. The artwork can be seen as an imagined crowd through which actual crowds of pedestrians pass for a time between destinations.

Simeon Nelson’s visual element is a calligraphic motif travelling the length of the soundscape. Its arcs and tendrils frame the mingling voices, unrolling in syncopation with the dynamic variations within the soundscape. The changing inflection and gesture of line is derived from the ornamental systems of many

cultures around the world.

The artwork pivots around the voices of the local Wurundjeri people, the traditional owners the land around the city of Melbourne. As you walk along the bridge, the shifting soundscape constantly changes over time as new voices arrive, migrate, entangle and disentangle. You can hear Australians singing traditional song from 53 Commonwealth nations.

For more information visit:

www.waxsm.com.au/proximities.htm

Čestitamo Sonji Leber, Davidu Chesworthu in njunim sodelavcem za izredno umetniško stvaritev. Spodnja fotografija na naslovni strani teh Misli prikazuje Sonjo (prva na levi) in Davida (prvi z desne) s skupino umetnikov na mostu. Rojake v Melbournu pa vzpodbujamo, da se kdaj napotite na drugo stran reke Yarre preko tega novega mostu, ki je namenjen izključno pešcem ter prisluhnete temu, kar sta ustvarila Sonja in David s 53 umetniki – predstavniki narodov Commonwealtha, ki živijo v Avstraliji ter predstavniki prvotnih prebivalcev Aborigenov iz plemena Wurundjeri, ki so tradicionalni lastniki zemljišča, kjer stoji mesto Melbourne. Most se imenuje William Barak Pedestrian Bridge. To povabilo velja tudi za obiskovalce, ki boste prišli v Melbourne iz drugih avstralskih mest ali preko morja. Ob tej priložnosti pa vabimo vse, ki veste še za kakšne dosežke slovenskih ljudi prve, druge ali že tretje generacije v Avstraliji ali Novi Zelandiji, da nam pišete. Vse, kar je ustvarjeno na področju kulture, zdravstva, gospodarstva, znanosti, umetnosti ali katere druge panoge, je vredno poznanja, spoštovanja in občudovanja.

Čestitke tudi Sonjinemu očetu Ivu Leberju ter njegovi ženi Heleni in družini.

Anica Markič piše:

Dvanajstdnevne tekme so končane. Odrle so se začasno zaprte ceste in v mestu Melbourne je spet zavladal normalen tempo življenja, a že so pripravljeni na štartu vozniki formule 1. Spet bo živo in glasno! Mesto Melbourne je res mesto športa.

Avstralija si je na teh igrah priborila kar 84 zlatih, 69 srebrnih in 68 bronastih medalj, sledila ji je Anglija s

36 zlatimi, 40 srebrnimi in 34 bronastimi; Kanada si je priborila 26 zlatih, 29 srebrnih in 31 bronastih medalj. Po vsem pripovedovanju so to bile najuspešnejše igre do danes. Melbourne se je odlično predstavil in izkazal svetu. Zaslovel je.

Zaključni dan je bil v nedeljo, 26. marca 2006, s sklepno slovesnostjo na Melbourne Cricket Ground (MCG), kjer so v programu sodelovali tisočeri nastopajoči, vključno s točko plesalcev iz mesta Delhi v Indiji, ki je prišla v Melbourne po poteh moderne tehnologije. V New Delhiju bodo naslednje Commonwealth igre leta 2010.

Sklepni program iger je svetu predstavljal mesto Melbourne z vsemi pomembnimi znamenitostmi, kot so to Flinders Street železniška postaja, Arts Centre, Luna Park, Federation Square – vse, kar naj bi privabilo v Melbourne čim več turistov.

Sestavni del programa je bila točka, ki je predstavljala multikulturo našega mesta. Izbrane fotografije ljudi, ki so se naselili v Melbourne iz vseh koncev sveta, so nosili ob pesmi *We're All in this Together*.

Že septembra lani je Victorian Multicultural Commission dal razpis in zaprosil za zgodbe imigrantov o tem, kako so prišli v Avstralijo. Priložiti je bilo potrebno tudi fotografijo iz tistega časa. Na predlog sedaj že pokojne predsednice Slovenskega društva Melbourne gospe Milene Brgoč sem napisala svojo zgodbo tudi jaz. S čudnim občutkom sem gledala svojo fotografijo, fotografijo 13 letnega dekleta, na ekranu televizije v tako pomembnem in veličastnem slavu.

Ob sklepu lepega in avstralsko pestrega programa je bila izročena zastava predstavnikom naslednjih gostiteljev teh iger, ki bodo čez štiri leta v Indiji. Športniki iz 71 držav so istočasno, v pravem prijateljskem vzdušju, pozabili na medsebojno tekmovanje za medalje, se smejali in peli kot eden.

MATHEW BRATINA attends a performing arts school near his home at Narre Warren (Melbourne) where he attends classes for Ballet, Tap, Jazz, Acrobatics and Drama. In September 2005, people attending this performing arts school and other schools were asked if they would audition for the opening and closing ceremonies for the Commonwealth Games 2006. Mathew together with many others was very enthusiastic to be a part of Melbourne 2006 Commonwealth Games and attended the audition. All the people that auditioned had to wait several

weeks before they found out if they were accepted to perform. Mathew was accepted and asked to attend several rehearsals at Laverton Air Force Base and they had to keep what they were performing a secret. The performers were told that they will be performing in rain, hail, or shine and lucky for them the weather was just perfect. Mathew was given a part as a Formula 1 driver and he got a costume complete with a car! He is allowed to keep the costume and the car as a souvenir. He had a great time with the whole adventure, meeting new friends, meeting music legends and athletes, learning new things. Now he is back to school for second term.

Mathew, čestitamo in ponosni smo na našega ministranta, ki nas je zastopal na sklepni slovesnosti XVIII. Commonwealth Games v Melbourneu.

MOJA ŽIVLJENJSKA PUSTOLOVŠČINA

Zgodba Anice Markič o prihodu v Melbourne

Bila sem enajstletna deklica in sem se že dobro zavedala težav življenja v komunistični domovini, če nisi bil član partije, zato sta šla moja starša v svet iskat boljši kos kruha. Pobegnila sta iz Slovenije, mene pa pustila doma pri ljubečih starih starših, ko so skrbeli zame večidel moje mladosti. Po dveh letih sem se podala na pot v Avstralijo, kljub mladosti in naivnosti v duhu pustolovščine, da se pridružim staršem.

Moj stari oče me je pospremil na vlak, ki me je odpeljal iz Slovenije v Italijo. Komaj trinajstletna sem se podala na dolgo pot, popolnoma sama, brez spremstva, samo nekoliko so me nadzorovali na kontrolnih točkah, ko smo se vkrcali na ladjo, ki se je imenovala Toscana in je plula iz Trsta v Melbourne. Zнала sem samo slovensko, razumela le nekaj hrvaško, zato se nisem mogla veliko sporazumevati z drugimi ljudmi na potovanju. Po nasvetu moje učiteljice iz šole sem se zatekla po tolažbo k hrvaški gospe, ki sem jo spoznala na ladji, in njenim otrokom.

Po šestih tednih smo mrzlega zimskega dne pripluli v Melbourne. Bila sem tu, oblečena v lahka poletna oblačila, ovita z brisačo okoli pasu, da sem si pridržala krilo. Med potovanjem sem namreč shujšala, pa tudi pričakovala sem toplo vreme. Medtem, ko sem naletela na stavko mornarjev, so nas naglo izkrcali z ladje, naganjali so nas skoraj tako kot živino, prav prezirljivo že navsezgodaj in nikogar ni bilo, ki bi me čakal... Držeča listek z naslovom mojih staršev v Wangaratti, sem se počutila zelo prestrašeno, od vseh zapuščeno.

Našla sem zavetje za kupom smeti pri glavnem vhodu v pristanišče in končno opazovala vsak avtomobil, v pričakovanju svojih staršev. V najslabšem primeru, sem si mislila, bom poklicala taksi. Ko sem sedela tam že kar nekaj časa in se bala najhujšega, sem končno zagledala svojo mamo. Radostna, olajšana sem stekla k njej, vesela, da sva po vsem tem dolgem času spet skupaj. Komaj me je spoznala.

Brez kakšnih posebnih razredov za novo priseljene otroke sem bila prepuščena lastni iznajdljivosti, moj najboljši prijatelj v naslednjih dveh letih je bil slovensko-angleški slovar, umikala sem se radovednim pogledom, se skrivala v toaletnih prostorih med odmori in zelo sem pogrešala vse svoje prijatelje, ki so ostali doma v Sloveniji.

STO ŠESTDESET LET – DVE OSEMDESETLETNICI

Pred dnevi smo skupno slavili osemdesetletnici prijateljev Wernerja in Mile Remšnik. Oba sta pogledala v svet v istem letu in tednu. Čeprav je bil eden rojen v Banatu in drugi v Sloveniji, sta oba pravi slovenski duši. Wernerjeve zlate in praktične roke so v naši sredini društvenega življenja nepogrešljive. Prav tako pri mehaničnih okvarah, da so pognale stroje, naprave znova v tek. Miline kuharske spretnosti so tudi neizmerno spoštovane. Nikoli menda še nismo povedali na glas, da oba, Werner in Mila, darujeta poleg

Srečen, razigran, vihrav otrok je zdaj postal objokan, zadržan, boječ naslednjih nekaj let in si ni upal potožiti svoje osamljenosti nikomur.

Skoraj smo prisiljeni izdati naslednjo skrivnost: Otroci Anice in Lojzeta Markič - Tania, Lydia in David - so nam poslali vabilo na praznovanje 60. rojstnega dne njihove mame, ki bo v soboto, 22. aprila 2006.

Draga Anica, veseli smo Vaše živahnosti, veselosti in optimizma ter pripravljenosti za pomoč. Iz boječega dekleta v letu 1960 se je razvila pogumna žena. Bog naj Vas in vse Vaše obilno blagoslavlja. In še veliko srečnih in zdravih let. Bog živi! Pa hvala tudi za zgodbo, ki ste jo podelili z nami.

svojih spretnosti tudi veliko svojega časa za obiske starih in novih prijateljev v bolezni, osamljenosti in drugih potrebah.

Z veseljem in ponosom smo skupaj praznovali tudi enainpetdeseto obletnico njenega skupnega življenja. Nismo presenečeni, smo pa posebno zadovoljni, da so njuno dobroto podedovale vse tri hčerke, ki so organizirale to slavlje, spravile svoje može in otroke za šank, v postrežbo in kuhinjo... Krona vsega pa je bilo darilo nam, predvsem pa njihovim staršem čudovita serenada, ki sta jo zapeli Vera in Ankica ob glasbeni spremljavi, za katero je poskrbela Olga.

Hvala Vama in srečno naprej, Mila in Werner, od nas vseh Vaših prijateljev.

Helena Leber

GOSPA MILA IN GOSPOD WERNER

Vesela novica prileti, gospod in gospa Remšnik 80. rojstni dan slavita.

To je resnica čudovita.

Gospa Mila dobro kuha,

razne sladice naredi zato, jo SDM ceni.

Gospod Remšnik, že dolgo let Vas poznam, poštenega, delavnega, nesebičnega, sposobnega delavca pri Slovenskem društvu Melbourne.

Da je žena Mila dobra kuharica, se pozna, zato sta oba mladostna in čvrsta.

Srečna družina, ki ima take starše v svoji sredi.

Sedaj kozarec sladkega nalijmo in na zdravje slavlencem ga popijmo.

Ju, ju, juhuhu, v lepi družbi je lepo!

Večkrat vas imam v mislih.

Marcela Bole, 11.3.2006

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO BOX 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: 02 9637 7147 in 02 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: 02 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

POSTNI IN VELIKONOČNI ČAS naj nas vodita k Jezusu, velikonočnemu Jagnjetu, ki se je daroval za nas, da bomo vstali v življenje. »Ne neha se za nas darovati, ampak nas pri tebi (Očetu) vedno zagovarja in brani. Na križu žrtvovan več ne umrje, temveč s poveličanimi ranami živi na veke« (iz velikonočnega hvalospeva).

Veliki teden in Jezusova velikonočna skrivnost sta znamenje, kako nas Božja ljubezen ne neha ljubiti niti en sam trenutek. Toda mi še vedno večkrat računamo samo nase. »Božja milost je za zveličanje potrebna« (zadnja od šestih resnic), tudi za odpuščanje, ki je človeško pogosto nemogoče. Vendar mora človek hoteti. Kristjan začjenja z Bogom, »z njim imamo vse« (bl. Anton M. Slomšek). Potem pa pogumno naprej. Ni najhujša stvar pasti, najhujše je, če ostanemo na tleh in nočemo vstati.

VELIKI TEDEN IN VELIKA NOČ PRI NAS

Krizmena maša bo na veliko sredo, 12.04., v stolnici sv. Patrika v Parramatti, ob 7.30 zvečer. Pri tej maši škof blagoslovi sveta olja in posveti sveto krizmo, duhovniki pa obnovijo svoje obljube. Po sv. maši zastopniki župnij prevzamejo sveta olja in jih na veliki četrtek prinesejo pri darovanjski procesiji.

SVETO TRIDNEVJE: Na veliki četrtek bo sv. maša zadnje večerje ob 7.00 zvečer, po maši molitvena ura za duhovnike in Cerkev.

Na veliki petek bo opravilo ob 3.00 popoldne, nato češčenje Jezusa v Božjem grobu. Nabirka velikega petka in darovi pri Božjem grobu so za Cerkev v Sveti deželi. – Ob 7.00 zvečer bo križev pot.

Na veliko soboto češčenje Najsvetejšega v Božjem grobu od 9.00 dopoldne dalje. Napišite svoja imena v seznam molivcev v cerkveni veži. - Blagoslov velikonočnih jedil bo ob 2.00 in ob 5.00

popoldne. Obakrat bo kratko češčenje Jezusa v Božjem grobu. – Ob 7.00 zvečer slovesna velikonočna vigilija.

NA VELIKO NOČ bo vstajenjska procesija ob 8.00 zjutraj, nato sv. maša. Druga sv. maša bo ob 10.00 dopoldne.

PRILOŽNOST za sveto spoved je vedno pol ure pred sveto mašo.

FIGTREE: Sv. maša bo na cvetno nedeljo, 9.04., na veliko noč, 16.04, in na belo nedeljo, 23.04., vedno ob 5.00 popoldne. Na veliki petek, 14.04., bodo obredi v čast Jezusovemu trpljenju ob 7.00 zvečer. – Na veliko noč bo po sv. maši tudi blagoslov velikonočnih jedil in srečanje ob žegnu v dvorani. Vabljeni!

CANBERRA: Sv. maša bo na veliko noč, 16.04., ob 6.00 zvečer, nato bo blagoslov velikonočnih jedil v dvorani in srečanje ob žegnu v dvorani. Obvestite se med seboj!

GOLD COAST, CORNUBIA-PLANINKA in SUNSHINE COAST

Služba Božja bo: v Surfers Paradise v soboto, 22.04., ob 7.30 zvečer, Cornubia – Planinka na belo nedeljo, 23.04., ob 10.30 in Buderim isto nedeljo ob 5.00 popoldne.

PERTH: Letos bo rojake v Perthu obiskal **g. ZORKO BAJC, župnik iz Pirana**, ki bo v Avstraliji od 4. do 31.05. in bo tudi obiskal svojega strica v Perthu. **Nedeljska Božja služba bo na 4. velikonočno nedeljo, 7.05., in na 5. velikonočno nedeljo, 14.05., obakrat ob 2.00 popoldne v cerkvi sv. Kierana v Osborne Parku.** Gospodu Zorku želimo srečno pot!

NEWCASTLE: Sv. maša bo v nedeljo, 30. aprila, ob 6.00 zvečer.

KRSTI: NICHOLAS JUDGES MATEŠIČ, Ainslie, ACT, rojen 21.10.2005. Oče Ivo Matešič, Mati Joanna, rojena Judges. Botra je Elizabeth Anderson. – Sv. Rafael, 5.03.2006.

EMMA ROSE OXLEY in MADELEINE OLIVIA OXLEY, dvojčici, rojeni 29.03.2002. Oče Martin Oxley, mati Rosemary, rojena Uljan. Botra sta Robyn in Jimmy Staples. – Sv. Rafael, 11.03.2006.

JADE MICAELA GEORGE, rojena 4.08.2005. Oče Trestan Jonathon George, mati Meegan George, rojena Kovše. Botra sta Lisa Clements in Mark Dick. – Sv. Rafael, 11.03.2006.

LILLI EVE LONČAR, rojena 12.01.2006. Oče Zoran Lončar, mati Lidija, rojena Bičak. Botra sta Mario in Mary Vukelić. – Sv. Rafael, 12.3.2006.

ALEX CEROVAC, rojen 7.10.2005. Oče Goran Cerovac, mati Meri, rojena Popovski. Botra sta Danny in Tanya Muller. – Sv. Rafael, 19.3.2006.

POGREBI:

Dne 31.07.2005 je v bolnišnici v Junee NSW umrl **KARLO FERFOLJA**. Rojen je bil 11.11.1924 v Selu na Krasu v župniji Brestovica pri Komnu. V Avstralijo je prišel leta 1955. Trideset let je bil zaposlen na železnici v Junee. Zadnjih 20 let je bil v pokoju. Karlo zapušča ženo Marijo, sina in dve hčerki. Pred leti sta z ženo rada prihajala v Wagga Waggo k slovenski službi Božji. Pogrebno mašo so obhajali v sredo, 3. avgusta 2005, v katoliški cerkvi v Junee, nato je bil pokopan na tamkajšnjem pokopališču.

V torek, 7.03.2006 zvečer, je na svojem domu v Merrylandsu umrl **ZORAN FRANC ŽELE**. Rojen je bil 7.02.1919 v Trnju pri Pivki. Leta 1950 sta z ženo Pavlo prišla v Čile, kjer je bil avtoprevoznik. Leta 1971 pa sta prišla v Avstralijo. Poleg žene zapušča hčerki Mileno in Davorino z družinama v Avstraliji in v domovini hčer Bredo in družino, 10 vnukov - eden od teh je lanski novomašnik Luka Mihevc, sedaj kaplan v Velenju pri sv. Martinu. Zoran je redno ob petkih v naši cerkvi v Merrylandsu molil pred izpostavljenim Najsvetejšim. Lahko rečemo, da je pri tej molitvi izprosil duhovni poklic svojemu vnuku in drugim. Dokler je bil pri močeh, je rad kosil travo okrog cerkve, pomagal pri raznih popravilih in kar je bilo potrebno. Na svojem domu je gojil rože, ki jih je prinašal za cerkev. Leta 2001 je dobil priznanje Slovenske frančiškanske province sv. Križa za

svoje delo in zvestobo. Pogrebno sv. mašo smo obhajali 11.03.2006 v Merrylandsu, nato je bil upepeljen v Pinegrove krematoriju. Žaro bodo prepeljali v Slovenijo in položili v grob njegovih staršev v Ljubljani v Dravljah, kakor je Zoran sam želel.

V sredo, 4.01.2006, je v Sydneyu umrla **MARIJA CIZERLE, rojena Mastnak**. Luč sveta je zagledala 19.11.1921 v Bobovem pri Ponikvi. Mož Miroslav Cizerle, doma s Ponikve, je umrl 3.08.2004. Poročila sta se leta 1956 v Celju. V Avstralijo je družina prišla leta 1966. Pokojna Marija je bolehala več let. Pater Filip jo je redno obiskoval in obhajal na domu. Zapušča hčerko Danico. Pogrebna sv. maša zanjo je bila v Windsorju v cerkvi sv. Mateja 9.01.2006. Pokopana je na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu. *p. Darko in Valerijan*

Piše Martha Magajna:

Minilo je že skoraj pet mesecev, kar je prišel v Sydney pater DARKO ŽNIDARŠIČ, da bi na svoja ramena prevzel breme predstojništva verskega središča Merrylands, ki ga je skoraj pol stoletja nosil pater Valerijan Jenko. Zdi se nam, kot da je bilo včeraj, ko je mladi pater Valerijan prišel na pomoč patru Bernardu Ambrožiču. Bil je mlad in navdušen, poln energije in idej in je za slovensko skupnost v Avstraliji še posebej napravil več, kot je uspelo ustvariti veliko večjim in močnejšim narodom.

Tisti, ki smo imeli priložnost od blizu spoznati patra Darka, so lahko opazili, da sta si v nekaterih lastnostih zelo podobna s patrom Valerijanom. Tako patru Valerijanu kot tudi patru Darku nikoli ni nič pretežko ali odveč, vedno je pripravljen prijeti za delo ali pomagati povsod, kjer je pomoč potrebna. Taka velikodušnost je zelo redka v današnjih časih, ko je večina ljudi pripravljena delati samo določene ure in samo delo, ki ga štejejo za svoje.

Pater Darko je doma iz Trziča. Njegov oče Alojz je bil kovač, zaposlen v tovarni kos in srpov TOKOS v Trziču. Mati Magdalena, doma iz Adlešič v Beli Krajini, je bila zaposlena v tržiški predilnici, starejša sestra Janja pa je poročena in živi z družino v Kranju.

Pater Darko je obiskoval šolo in verouk v Trziču. Od petega razreda dalje je ministriral v cerkvi. Že zgodaj se je začel zanimati za duhovniški poklic.

Po končani osnovni šoli je kot gojenec Serafinskega kolegija obiskoval srednjo ekonomsko šolo v Kamniku. Eno leto je služil obvezni vojaški rok v Požarevcu v Srbiji. Po prihodu od vojakov se je odločil, da vstopi k frančiškanom, pri katerih je bil že večkrat na duhovnih vajah. Odločitev seveda ni bila lahka, brez dvomov in vprašanj ni šlo. Toda šel je do konca. Nadaljeval je študij na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani in leta 1994 postal novomašnik. Njegova mati ni dočakala nove maše - dva meseca prej jo je Bog poklical k sebi.

Kot kaplan je služboval tri leta pri sv. Lenartu v Novem mestu, nato štiri leta na Brezjah kot pomočnik in katehet, obenem je pomagal in nadomeščal tudi v drugih župnijah. Obiskal je že izseljence v Ameriki (1991), novembra in decembra 2000 pa je obiskal Avstralijo in takrat so ga že navduševali, naj pride sem. Vedno se je zanimal za Slovence po svetu in razmere v izseljenskih župnijah in skupnostih, ki so precej drugačne, kot so v župnijah doma. Zadnja leta je bil župnik v Mošnjah na Gorenjskem. Ko je bilo odločeno, da bo šel v Avstralijo, je bil nastavljen v Novo Štifo pri Ribnici, kjer je nadomeščal in pričakal p. Filipa, ki je bil namenjen za to mesto po svojem povratku iz Avstralije.

Počasi se privaja na delo v Avstraliji. Vožnja po drugi strani, potovanja na vse strani, srečanja z neznanimi ljudmi. Ljudje se še vedno rajši obračajo na patra Valerijana, ker so nanj navajeni (p. Darka to nič ne moti, računal je na to). Marsikatero stvar je treba po dvakrat vprašati, preden je povsem jasno, kako potekajo zadeve tukaj. S patrom Valerijanom je lepo delati, stvari gredo po dogovoru in pater Darko pravi, da si vzame patra Valerijana za zgled in ga želi posnemati. Čuti seveda domotožje in včasih mu je težko. Res mu bomo

morali vračati dobroto z dobroto in prijaznost s prijaznostjo, da se bo dobro počutil med nami in da se bo tudi on navadil na nas, kot se bomo mi navadili nanj.

»RAFAELA« ZLAGAMO!

Potem, ko se je mesečnik »Misli« preselil

v Melbourne, je začelo v Sydneyu okrog leta 1966 izhajati glasilo »Rafael«. Izdajati ga je začel pater Valerijan za potrebe slovenskega misijona v Sydneyu in drugih krajev, kjer za slovenske vernike skrbijo duhovniki iz verskega središča Merrylands. Pri delu je poleg njega sodelovala še dolga vrsta prostovoljcev, ki so pisali, urejali, tiskali, zlagali in odpošiljali »Rafaela«. Na začetku je »Rafael« izhajal štirikrat na leto, potem pa se je to zmanjšalo na dvakrat na leto, največ zaradi visokih stroškov razpošiljanja.

Zlaganje »Rafaela« je postalo neke vrste družaben dogodek. Zbere se množica prostovoljcev, največkrat tistih, ki že tako opravijo največ dela okrog cerkve. Posedejo okrog miz, obloženih s papirji in med pogovori in smehom sortirajo in zlagajo »Rafaela«, rumene kuvertice, bele kuvertice in vse skupaj zalepijo v večje kuverte z naslovi Slovencev od Sydneya, Newcastlea, Canberre in vse do Brisbana in Perth. Različni ljudje prihajajo, kdor že ima čas na ta dan, med njimi pa boste vedno videli mirnega, tihega človeka, ki že trideset let zлага posamezne strani »Rafaela« v popolnoma glasilo in vse skupaj poveže s sponko v sredini.

DRAGO TOMAC je prišel v Avstralijo leta 1970 preko Nemčije. Doma je iz Bele Krajine, kjer je njegova domača vas Razlogi po zadnji razdelitvi teritorija ostala na hrvaški strani, njihova farna cerkev v Osilnici pa je pripadla Sloveniji. Čeprav Hrvat po rodu,

Drago Tomac zлага "Rafaela".

je zrasel v vasi, kjer je bila večina Slovencev in se je tako navadil jezika in ljudi. V Avstraliji se je zaposlil v tovarni Alcan, kjer je imel leta 1976 zelo težko nesrečo in bil je invalidsko upokojen. Živel so ves čas v Merrylandsu, zato so se že od vsega začetka priključili slovenski cerkveni skupnosti in z ženo sta vsa leta pridno pomagala pri čiščenju cerkve in okolice in drugimi potrebnimi deli. Za svojo posebno nalogo pa si je izbral zlaganje »Rafaela«, potem ko ga pater in Uroš napišeta

in natiskata. Najmanj en dan krepkega dela je potrebno, preden so vsi posamezni listi zloženi v knjižico in pripravljeni za dan, ko bodo prišli drugi prostovoljci in jih pripravili za pošto.

Pogosto ne opazimo mirnih in tihih delavcev, ki opravljajo potrebno delo, ne da bi jih drugi ljudje videli in vedeli zanje. Hvala Vam, Drago Tomac, za vsa leta dela, ki ste ga vložili za našo skupnost in naj Vam ljubi Bog da zdravja, da boste to delo lahko še naprej opravljali.

KLUB PANTHERS, ST. JOHNS PARK - TRIGLAV

Piše Martha Magajna

JOŽEFOVANJE

Kakor je že slovenska tradicija, se v mesecu marcu praznuje Jožefovo, ko godujejo mnogi Jožeti, Jožeki in Jožice. Ob zvokih slovenske glasbe ansambla »The Masters« so se veselo zavrteli.

Na redne mesečne plese, vsako tretjo nedeljo v mesecu, pa vse bolj z veseljem prihajajo tudi sosedje iz okolice kluba, ki jim je prijetno vzdušje in vesela glasba vseč. Prihaja tudi vse več mladih družin, ki prebijejo del časa zunaj, na otroškem igrišču z otroki, drugi del pa v dvorani pri poslušanju glasbe.

BALINARJI TRIGLAVA

Najbolj zvesta opora Slovencev v klubu Panthers-Triglav so prav gotovo balinarji, ki vztrajno prihajajo na balinišča kluba po dvakrat na teden. Poleg samih balinarjev imamo tudi zveste pristaše, ki ne balinajo, vendar s svojo prisotnostjo in tudi finančno podpirajo balinarsko skupino. Nekateri od njih so bivši balinarji, ki zaradi slabega zdravja ali bolečin v bokih in križu ne morejo več balinati, še vedno pa prihajajo na tekmovanja, navijajo za posamezne igralce, jih vzpodbujajo in jim tudi delajo družbo pri nedeljskih večerjeh. Taki so na primer Jože Gabrijel, Peter Berginc, Danilo Šajn, Rudi Jaksetič, Miro Sever in drugi. Seveda je na žalost tudi veliko takih, ki so zadnjič odložili kroglo in jih potem nikoli več ne vidimo ali pa vsaj zelo poredko. Med tistimi, ki niso nikoli balinali, so pa zvesti pokrovitelji tekmovanj in redno prihajajo vzpodbujat športnike, so najbolj poznani Eleonora White, Marija Gomboc in naš predsednik, Peter Kropo.

Eleonora White je bila pokroviteljica tekmovanja konec februarja, ko je tudi slavila svoj rojstni dan in je bila na ta dan pokroviteljica tekmovanja, kakor je navada v balinarski skupini. Gospa White ima srečo, da

more biti veliko mlajša, kot smo vsi ostali, saj je rojena na prestopno leto, na 29. februarja in zato slavi svoj rojstni dan samo enkrat na štiri leta, vmes pa ostane enako mlada in polna energije, kot je bila prej.

Čestitamo vsem slavljencom in hvala vsem, da praznujejo svoje rojstne dneve s prijatelji balinarji!

IZLETNIKI

Druga najbolj vztrajna skupina članov klubov so popotniki, ki hodijo redno na avtobusne izlete. Na izlete nas vozi istrski rojak, George Andretti, ki je tudi navdušen balinar, kadar mu to čas dopušča in je tudi eden od rednih pokroviteljev balinarskih tekmovanj. Avtobusi se prav hitro napolnijo in ponavadi so vsa mesta zasedena kar kmalu po objavi potovanja. Naše naslednje potovanje je v četrtek takoj po veliki noči in tokrat si gremo ogledat slavne vrtove v Hunter Valley, šli bomo še v vinograde pokusit vinsko kapljico, kot se dobremu Slovincu spodobi. Na tem avtobusu imamo v času pisanja prost samo en sedež. Je pa en sam sedež veliko težje oddati, kot pa dva, saj večina ljudi potuje v parih, zakonski par, par prijateljev in podobno.

Potovanje v začetku junija pa bo malo bliže, v Kyamo in na obisk v Nan-Tien budistični tempelj pri Wollongongu, za katerega pravijo, da je največji na južni polobli. Domov se bomo vračali preko novega slikovitega mostu na obali, katerega je večina od nas videla samo na televiziji. Tudi ta avtobus ima samo še kakih osem prostih mest, ki pa bodo verjetno kmalu zasedena.

Posebno vidna je na teh izletih skupina Tai-chi, katere udeleženke so se po več letih skupnega razgibanja povezale v trdno prijateljsko skupino, ko rada preživi urice skupaj tudi izven okvira Tai-Chi telovadbe.

PUSTOŠENJE CIKLONA LARRY V SEVERNEM QUEENSLANDU

Naša sončna dežela ni poznana samo po lepih letoviških krajih in prijetnem sončnem podnebjju, temveč tudi po ciklonih, ki nas od časa do časa obiščejo. Ciklon Larry, ki je bil eden najhujših v zadnjih tridesetih letih, je 21. marca 2006 naredil veliko škode v severnem delu Queenslanda, predvsem v mestu Innisfail in v bližnji okolici. Najbolj so bili prizadeti farmarji banan in tropskega sadja, kakor tudi kmetje sladkorne trstike. Sladkorna trstika je dobro poznana rojakom širom kontinenta, saj so si mnogi prva leta prihoda v Avstralijo s sekanjem trstike služili težak kruh. Večina rojakov je kmalu po prvotnih sezonah sekanja trstike opustila to težko delo in se naselila v drugih industrijskih mestih. Sedaj to težko delo opravljajo novi in moderni kmetijski stroji. V mestu Tully (ki ni bilo tako močno prizadeto od ciklona), in leži južno od Innisfala, živita Ivan in Marija Harej, ki sta se po dolgih letih dela na njihovi farmi sladkorne trstike upokojila. Oba sta dobro poznana brisbanski skupnosti, saj sta nas pred leti večkrat obiskala. Gospa Marija Harej mi je predstavila druge Slovence - farmarje v Silkwoodu, ki živijo v neposredni bližini Innisfala ter so tudi utrpeli veliko škodo na svojem posestvu. Po daljšem poizkušanju sem navezal telefonski stik s Štajerko Marico Vogrinčič, ki z možem Leonom in Milanom Strasbergerjem gospodarijo na njihovi veliki farmi sladkorne trstike in ananasa. Potožila mi je, da jim je ciklon uničil vse nasade na njihovem posestvu, vključno gospodarska poslopja. Nimajo elektrike in cesta je odrezana, mi je še potožila. Trenutno čakajo na električni generator. Na naših televizijskih ekranih lahko vidimo velika razdejanja in posledice ciklona, toda gledati na TV ali osebno doživljati to tragedijo, je velika razlika. Ker je bil telefon v tem kritičnem času zelo zaseden, sva morala kmalu končati pogovor. Marica Vogrinčič je tudi naročnica Misli in mi je obljubila, da bo potem, ko se uredijo nujne stvari, sama napisala za naše bralce poročilo o teh tragičnih dneh in vam ga bo poslala.

Med nami v Brisbanu ni takšnih hudih novic. Lahko vam pa poročam, da je naša radijska skupina 4EB imela v nedeljo, 5. marca 2006, v dvorani društva Planinke svoj redni letni sestanek. Izvolili smo novi radijski odbor za naslednjih 12 mesecev. Mesto predstavnika naše skupine ima zopet Fredi Milner,

podpredsednica je Irena Jernej, Jana Čeh je še naprej blagajničarka in Albina Vah je tajnica s Sandro Milner kot odbornico. Toliko zaenkrat. Vam, kakor tudi vsem bralcem Misli, želim vesele velikonočne praznike.

Mirko Cuderman, Mt. Mee, QLD

Ponedeljek, 20. marca 2006, bo zapisan v zgodovino kot dan naravne katastrofe v severnem Queenslandu. Prebivalci mest Tully, Innisfail, Mission Beach, Silkwood, Mareeba, Atherton, Tolga in še dosti manjših mest ne bodo nikoli pozabili tega dne.

V zgodnjih jutranjih urah, ko se je ravno delal dan, je ciklon Larry s podivjano in strahovito močjo pustošil in uničil vse, vse kar mu je bilo na poti: poslopja, hiše, drevesa, letino na poljih... Poročali so, da je imelo oko ciklona, ki je prečkalo obalo pri Innisfalu, kar 40 kilometrov premera, ciklon sam pa je divjal s hitrostjo kar 200 km na uro. Veter je bil v tej okolici močan v sunkih do 300km na uro in pravijo, da je to bil največji ciklon v času, ki ga pomnimo.

Mnogo ljudi je v teh krajih ostalo brez strehe nad glavo, brez vode in hrane, brez elektrike. Hiše so ležale razkosane in raznešene naokoli. Tudi reševalne ekipe niso mogle za nekaj časa na pomoč, saj so bile ceste neprevozne, ker so drevesa in električne žice ležale vse povsod. Da bo škoda še večja, je ciklonu sledilo veliko deževje in še celo poplave.

Farmarji so še posebej ogroženi, saj so v okolici Innisfala izgubili popolnoma ves (100%) pridelek sladkornega trsa, banan in drugega sadja. Poročajo, da je samo škoda sladkornega trsa v vrednosti okoli 200 milijonov dolarjev. Tudi v naših krajih na Atherton Tableland je škoda neprecenljiva. Čeprav je ciklon tukaj že izgubljal moč, je sadje - kot so banane, papaya, avokado, longan in drugi pridelki - popolnoma uničeno.

Toda po toči posije sonce! V teh krajih ga sicer niso videli veliko časa, ali posijala je drugačna vrsta svetlobe. Ljudje in reševalci so prihiteli na pomoč iz vseh krajev in koncev v organiziranih ekipah in tudi posamezniki. Poročajo, da je humanitarna akcija neopisljiva. Nabirke za pomoč ogroženim se še nadaljujejo. Ljudje, ki so utrpeli ogromno izgubo, so trdne volje in bodo z vnemo spet obnavljali in začeli znova. Na samem koncu je veličastno dejstvo,

da sploh ni bilo človeških žrtev, kar je pravi čudež in smo tudi hvaležni dobro organiziranim nadzornim organom (inšpekcijskim službam). Hvala Bogu, da se je tako končalo.

Tukaj vam pošiljam nekaj fotografij, ki sicer niso ravno najboljše. Na sliki se vidi čudež, ki se je zgodil meni, ko layche drevo ni padlo na streho naše hiše, ampak se je razklalo in padlo na eno in drugo stran stavbe in hiša je ostala nedotaknjena! Tudi druga drevesa so bila čisto blizu hiše, pa je neverjetno, kako so veje letele čisto v

Dear Misli - Thoughts !

My name is Tibor Horvat and I am living in Switzerland, where I finished my university studies. Originally I come from Hungary and I am from the Slovene population in Hungary (Porabje). I come from the village called Stevanovci (Hung.: Apátistvánfalva).

Unfortunately my Slovene language knowledge in writing is not so good, because of that I write you in English.

The reason of my letter to you is, that I am interesting to learn about Hungarian Slovenes living in Australia. Perhaps you could help me in this question. Perhaps there are members in Slovenian clubs or Slovene associations in Australia, which know Slovenes from Hungary. Or perhaps you could give me information or advice where I can get help to find Hungarian Slovenes in Australia. I would like to ask you very kindly too, if perhaps there is a possibility to place my request in your magazine "Misli - Thoughts". In this way perhaps Slovenes living in Australia could contact me, if they are Slovenes from Hungary themselves or if they know where I can get contact with Slovenes from Hungary in Australia. I created a website called: www.vendvidek.com which tells about the Slovenes in Hungary. The reason of this website is, that on one hand I can learn more about my own Slovene roots by working for my website and on the other hand to show

drugo smer. No, zares hvala Bogu!

Sem slišala, da se dajo slike prenesti z interneta. Rada bi videla eno, kjer se vidi, kako je sladkorni trs v Innisfalu čisto na tleh. Upam, da bo tale dopis vsaj malo objasnili strahoviti dogodek, ki smo ga imeli. Sedaj pa bodite lepo pozdravljeni.

*Milena Cek,
1720 Dimbulah Road, Mareeba, North Queensland
PO Box 623, Mareeba QLD 4880, Australia
stay@arrigapark.com; www.arrigapark.com
Ph/Fax: 07 4093 2114; Mobile: 0407 923 050*

Hvala Mileni Cek za to zanimivo poročilo o strašni naravni katastrofi, ki je prizadela toliko ljudi v severnem Queenslandu. Je pa spet tudi tokrat obudila v ljudeh neverjeten občutek za pomoč in solidarnost ter v prizadetih, kot piše Milena, neverjetno vero in življenjsko moč, da začnejo znova. Milena ima blizu Mareebe turistično kmetijo in kadar boste v Cairnsu, se oglasite ali za nekaj dni ostanite v njenem Arriga Parku.

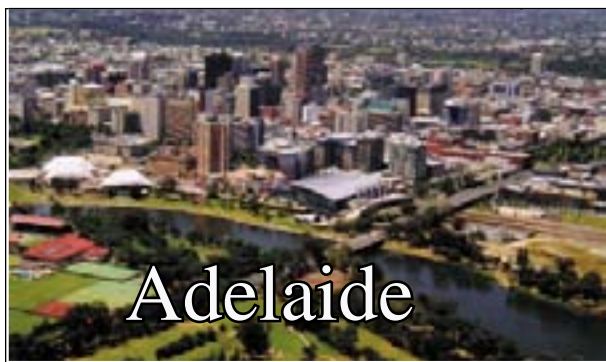
the Slovenes and Not-Slovenes in the world the rich culture and history of the Hungarian Slovenes. I can imagine, that there are also 2nd and 3th generation of Slovenes coming from Hungary, which don't speak anymore the Slovene language, but are interested to learn more about their own roots, from where their parents and grandparents come from. Perhaps they have similar background than myself.

It is important for me, that the Slovene Raba Region in Hungary (Slovensko Porabje) doesn't fall in oblivion. Because of the Historical facts (Iron Curtains...) the Slovenes in Hungary were relatively separated of the motherland Slovenia and of other Slovenes in the world. At that time it was not always so easy to keep alive the Slovene language and tradition in Hungary.

If you can help me I would be very glad. I am interested, from which villages in Porabje the Slovenes come from. Perhaps some Hungarian Slovenes in Australia knew my Grandparents in Stevanovci. The farmhouse of my Grandparents in Stevanovci has the name "Shoulin". My Grandfather's name was Jozsef Horvat and my Grandmother's name was Ana Bedi.

I have still a big family in Porabje and I am every month there too. I will update my website continuously about cultural and historical backgrounds of the Hungarian Slovenes.

Thank you very much for your help and I wish you a nice day! Best Regards! **Tibor Horvat, Switzerland**

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: 08 8346 9674
Fax.: 08 8346 2903
Email: tretjakj@picknowl.com.au

V NAŠI SKUPNOSTI je postni čas v pravem pomenu postni, tih, brez velikih dogodkov, edino vročina ni hotela ponehati, kar krepko čez trideset stopinj, kar je nevsakdanje za jesenski mesec in marsikdo to kar težko prenaša, posebno, kadar zdravje ne služi več, kot bi moralo. Kar nekaj naših rojakov je bolnih, tako se tudi v cerkvi pozna. Za tiste, ki so redno vsako nedeljo pri maši, pa jih bolezen naenkrat priklene na bolniško posteljo, je težko. Potem nas povezujejo pa obiski. In hvala Bogu, da se po uspešnih kirurških posegih po nekaj mesecih zopet vračajo v skupnost. Tako smo 7. marca na domu gospe **MARIJE NOVAK**, ki je bila operirana na kolku, **praznovali njen rojstni dan**. Zbrali smo se najbližnji prijatelji in jo presenetili in razveselili (Marija je vdova in nima družine). Mi smo ji zapeli, ona pa je razrezala torto. Vsakemu bolniku je z obiskom polepšan dan. Tako upam, je bil tudi njej.

Drugi dogodek, ki bi šel skoraj tiho mimo nas, je **zlata poroka, ki sta jo v družinskem krogu praznovala MILAN in PAVLA ČELIGOJ**, zvesta slovenskemu misijonu in vedno pripravljena pomagati. Pred petdesetimi leti sta si v trnovski cerkvi pri Ilirski Bistrici 26. novembra 1955 obljubila zvestobo. V zakonu sta se jima rodila sinova Miro in Pavel. Pavel je pel pri našem mladinskem zboru in bil dolga leta ministrant, verjetno je svojo ustrežljivost podedoval od staršev. Milana in Pavlo pozna vsak slovenski pater, ki je prišel v Adelaido v naše versko središče, tudi škofje, ki so prišli na pastoralni obisk, so bili gostje v njuni hiši. Zato jima ob zlatem jubileju kličemo še na

mnoga leta sožitja, predvsem zdravja in da bi še naprej bila tako zvesta slovenski skupnosti! Poleg veselih novic je tudi smrt obiskala slovensko družino. V petek, 24. marca 2006 je umrl **JOŽE KAPELJ**. Rodil se je 18. septembra 1935 v Stari Sušici v Sloveniji. Pogreb je bil v četrtek, 30. marca, na Enfield pokopališču, kjer je bil kremiran. Ženi Berti in otrokoma izrekamo sožalje, pokojni pa naj počiva v miru Božjem!

Razpored bogoslužja za veliki teden:

Na cvetno nedeljo bo na cerkvenem dvorišču blagoslov butaric, oljčnih vej in zelenja, nato procesija v cerkev. Med mašo bo branje pasijona.

Na veliki ponedeljek bo ob 6. uri zvečer v katedrali krizmena sveta maša in blagoslov olj, po končani maši bodo župnije in narodne skupine dobile sveta olja.

Na veliki četrtek zvečer bo ob 7. uri sveta maša v spomin na zadnjo večerjo, postavitve svete evharistije in duhovništva. Po končani maši bodo molitve za poklice. Priložnost za sveto spoved.

Na veliki petek bodo ob 3. uri popoldne obredi velikega petka. Po obredih bomo molili rožni venec s petjem. Priložnost za sveto spoved.

Na veliko soboto dopoldne bo ob 10 .uri križev pot in počastitev Jezusa v božjem grobu. Popoldne bo ob 3. uri blagoslov velikonočnih jedil. Priložnost za sveto spoved. Zvečer ob 7. uri bodo obredi velike sobote - velikonočna vigilija. Najprej bo blagoslov ognja, slovesen vhod, hvalnica velikonočni sveči, branje svetopisemskih odlomkov, blagoslov vode, obnovitev krstnih

obljub, ob koncu maše obred vstajenja ter nato blagoslov velikonočnih jedil.

Na veliko noč - praznik Jezusovega vstajenja, bo ob 10. uri slovesna peta sveta maša. Na velikonočni ponedeljek bo ob 10. uri sveta maša, po maši pa velikonočni zajtrk (žegen)!

Na veliko noč bo radijska oddaja v priredbi našega verskega središča.

Vsem rojakom želim milosti polne velikonočne praznike, da bi jih obhajali v zdravju in naj na vas rosi Božji blagoslov!
p. Janez

Spomini nepozabnih dni

Dragi prijatelji!

Po daljšem premoru se vam oglašam iz vaše prve domovine. Osem let je od tedaj, ko sem, žal že s pokojnim Ljubom Pirnatom, v vaši družbi prebil nepozaben mesec dni.

Veliko tedanjih spoznanj in doživetij sem nato strnil v knjigo "Trideset dni med Slovenci v Melbourneu", ki je leto kasneje izšla (1998) in vam je bila tudi na voljo.

Razlog, da se vam sedaj oglašam, je žalostna novica, ki smo jo doma po naključju in dokaj pozno odkrili na internetu. Gre za smrt vaše in naše prijateljice, neutrudne hraniteljice slovenstva in zlasti slovenskega jezika med rojaki v vaši lepi drugi domovini. Ta novica me je napeljala na obujanje napisanega v omenjeni knjigi, zlasti na podnaslov: "Brgočeva – čuvaja materne jezika in kulture". Mišljena sta bila oba zakonca, sedaj bolni Jože in prezgodaj preminula gospa Milena.

Ko sem bil v Melbourneu, je gospa Milena vodila društveno knjižnico na Elthamu. Z veseljem mi je kazala številne knjige, lepo zložene po policah. "Rada opravljam to delo, čeprav ni plačano. Je pa naše, slovensko," mi je ponosno rekla in pristavila: "Še boljše bi bilo, če bi bila knjižnica bližje naši hiši. Tako bi jo imela lahko odprto vsak dan po službi, pa tudi Jože bi mi še več pomagal."

V dvorani Slovenskega društva Melbourne mi je ponosno kazala tudi lestenca z imeni nekaterih slovenskih mest, na dvorišču pa še vodnjak in bližnjo slovensko šolo. Brgočeva sta me z Ljubom večkrat gostila v svojem prelepem domu v Glen Waverley, kasneje pa jaz njiju s patrom Metodom v naših Domžalah.

Z listanjem knjige sem spet in spet podoživljal bivanje med vami v Kew v Baragovem domu, v St. Albansu,

Elthamu, na izletih v Grampians, Ballarat, Daylesford, na Olindi in sprehodih po mestu. V mislih so se mi kazale drage podobe gospe Marcele Bole in njen klic na odru: "Živeli Slovenci! Živela Slovenija!", pa zakoncev Leber ter še mnogih drugih.

Za večletna prostovoljna dela v društvih in drugod sem po povratku v Slovenijo Slovenski izseljenski matici predlagal podelitev priznanj radijski voditeljici Meti Lenarčič ter knjižničarkama Mileni Brgoč in Mariji Oppelt Oppelli. Koliko so bila moja prizadevanja pri tem uspešna, mi ni povsem znano.

Gospa Milena Brgoč mi je v relativno pogostem dopisovanju tožila o težavah z zdravjem, hkrati pa se je veselila dela predsednice Slovenskega društva v Elthamu.

Dragi prijatelji, veliko bi vam rad še povedal, pa se bojim, da mi bo uredništvo Misli zamerilo. Naj še omenim, da sedaj pišem dvajseto knjigo in sicer o nekdanjem domžalskem župniku in slovenskem skladatelju Matiji Tomcu. Žal mi je le, da tedaj, ko sem bil v Melbourneu, nisem vzel podatkov za pisanje še kake knjige o vašem delu in življenju, o številnih pomembnih Slovincih, kulturnikih in gospodarstvenikih.

Naj bo dovolj za sedaj. Brgočevim in vsem vam z zamudo izrekam globoko sožalje za gospo Mileno.

Omenil bi rad samo še, da imam sedaj svojo spletno stran: **<http://velimirvulikic.disablez.com>**

Hvaležen bi bil za vsako vašo pošto. Pristrčne pozdrave vsem prijateljem, znancem in tistim, s katerimi mi ni bilo dano srečanje. Na naš prvi pomladni dan, 21.3.2006, Plečnikova ul. 5/a.

Vaš dr. Velimir Vulikić
velimirvulikic@disablez.com

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
Ss.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787, (03) 9853 8118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

PRAV SREDI MESECA APRILA bomo letos praznovali največje praznike **našega odrešenja**. Ves program smo objavili že v prejšnjih Mislih, rojaki v Viktoriji in na Tasmaniji pa so v cvetnem tednu prejeli tudi velikonočno pismo, tako, da glede obveščenosti ne bi smelo biti težav.

POSTNO ROMANJE smo imeli v soboto, 1. aprila 2006. Letošnje romanje je vodil pater Darko Žnidaršič, novi voditelj slovenskega misijona v Sydneyu. Najprej smo imeli sveto mašo v cerkvi na vrhu hriba, ki so jo že povečali od lanskega leta, nato pa smo hodili od postaje do postaje križevega pota in premišljevali Jezusovo trpljenje za nas. Iz Bacchus Marsha smo se odpeljali še tudi v Ballarat - Creswick. Tam smo bili na sejmu in tovarniški razprodaji volnenih izdelkov.

Pater Darko je spovedoval, maševal in pridigal tudi na tiho nedeljo, 2. aprila, pri obeh mašah v Kew. **Hvaležni smo mu in seveda veseli, da smo ga lahko pozdravili in spoznali tudi pri nas.** Kakor je njegov predhodnik v Sydneyu, p. Filip, rad prihajal v Melbourne, tako upamo, da bo tudi p. Darko in seveda p. Valerijan, ki je sedaj razbremenjen odgovornosti vodstva slovenskega misijona, da se bomo vsaj občasno srečevali. Iz Adelaide pa moramo enkrat tudi izvabiti p. Janeza, saj ga že dolgo ni bilo med nami, ki se zbiramo v cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda v Kew. Frančiškani smo letos pričeli triletno pripravo na jubilejno praznovanje 800-letnice našega frančiškanskega reda in tako se bo seveda spodobilo, da bomo bratje Valerijan, Janez, Darko in Ciril tudi kaj storili na področju krepitve našega bratstva, čeprav živimo oddaljeni skoraj na tisoč kilometrov.

KEW: Na veliki četrtek je bogoslužje ob 7.00 zvečer, na veliki petek ob 3.00 popoldne, velikonočna vigilijska priče ob 7.00 zvečer, na veliko noč pa bosta praznični maši ob 8.00 in **10.00 dopoldne**, pravtako tudi na velikonočni ponedeljek.

WODONGA: Praznično slovensko bogoslužje bo v cerkvi Srca Jezusovega v Wodongi na belo nedeljo, praznik Božjega usmiljenja, 23. aprila 2006, ob 7.00 zvečer ter zopet na nedeljo Kristusa, Kralja vesoljstva, 26. novembra 2006.

MORWELL: Slovenska služba Božja bo tokrat izjemoma na peto nedeljo v aprilu, 30. aprila, ob 6.00 zvečer. Tam je sicer sveta maša vsako četrto nedeljo v mesecu vsak drugi mesec. Tako bo potem spet 25. junija, 27. avgusta, 22. oktobra ter na praznik sv. Štefana, v torek, 26. decembra, ob 6. uri zvečer.

TASMANIJA – Hobart: Slovensko mašo bomo imeli zopet v hrvaški cerkvi Brezmadežne zadnje

Križev pot

ŠE NEKAJ NOVOSTI: V pisarni imamo nov kompjuter. Organizirali smo brezžični internet, ki ga bodo proti plačilu lahko koristili tudi stanovalci hostela. Vse telefonske linije in mobilna telefona smo preko Church Resources zaupali Telstri.

Tako bo v bodoče naš telefon le številka 9853 7787, fax 9853 6176, mobilni telefon patra 0412 555 840 in mobilni telefon misijonarke Marije Anžič je 0414 234 355.

Svetujemo Vam, da si zapišete te številke na vidno in priročno mesto!

nedeljo v maju, 28. maja, ob 6. uri zvečer, na 3 George Street v Grantonu. Po maši bo srečanje v župnišču pri ljubeznivem gospodu Berislavu Hunskem.

MATERINSKI DAN bomo praznovali v nedeljo, 7. maja, s kulturnim programom v dvorani, ki ga pripravljajo učenci Slomškove šole in moški del našega pevskega zbora, pa tudi Lojze Jerič in Andrej Fistrič študirata zanimiv skeč, pa še kaj bo. Za tisti vikend pa g. Vinko Rizmal tudi napoveduje turnejo vrhunskih slovenskih glasbenikov, pevke in humorista. Tisto nedeljo se bodo ustavili tudi pri nas v Kew in dodali svoj delež pri maši in potem še ob koncu programa za materinski dan.

Za obisk Avstralije v mesecu maju je dobil dovoljenje provincialnega definatorija p. Niko Žvokelj, toda datuma prihoda nam še ni sporočil. Ko se bo oglasil in nam sporočil, bomo to posredovali in objavili v Oznaniilih in na radiu, tako, da ga bomo lahko lepo sprejeli.

Telefonska številka 9853 8118 bo v kratkem prenehala delovati. Telefonsko številko 9853 7787 lahko tudi preusmerimo na mobilni telefon.

Nov je tudi elektronski naslov in sicer:

misli@bigpond.com ter **cirilb@bigpond.com**

telefonirate, pustite da telefon zvoni, kajti če sem kje zunaj, traja kar nekaj časa, da pridem do aparata. Če se nihče ne oglasi, se bo morda oglasila »tajnica« in tam lahko poveste svoje kratko sporočilo in telefonsko številko in Vas bom poklical, ko bo mogoče.

DOM MATERE ROMANE je imel 28. in 29. marca 2006 inšpekcijo za obnovitev akreditacije za obdobje od leta 2006 do 2009. Ker ima dom odlično upravnico v Sandri Krnel in dobro ekipo, smo bili prepričani, da bo tudi tokrat šlo.

Celotno poslovanje pa v imenu slovenskega misijona, katerega del dom je, nadzoruje in usmerja svet zaupnikov, kateremu predseduje Stanko Prosenak (zaupniki so: Stanko Prosenak,

Na letošnjem postnem romanju na hrib Ta Pinu v Bacchus Marshu se nas je zbralo nad 80 romarjev. Na fotografiji jih je dobra polovica, ki so zavzeto sodelovali pri sveti maši.

Ana Marija Cek, Marko Zitterschlager, Simon Grilj in David Hvalica), ki delo opravljajo za Božji Ion. Bogu smo hvaležni za naše mnoge sodelavce in sodelavke na različnih področjih, ki brez plačila tega sveta opravljajo razna dela za naše skupno dobro: čiščenje in krašenje cerkve, pevske vaje, petje, vodenje zbora in orgljanje, učenje v šoli in na tečaju, delo v knjižnici in arhivu, urejanje financ in GST, košenje trave in urejevanje okolice, vrtov in skrb za cvetje, družinska

kosila, pakiranje Misli in pisem, razna popravila, mežnarjenje, ministriranje in sodelovanje v cerkvi in pri oblikovanju kulturnih prirediteljev,... Ob veliki noči je spet prav, spodobi se in pravično je, da vsem izrečem občudovanje in iskreno zahvalo. Naj Bog v svoji dobroti in ljubezni nagradi njegove zveste služabnike in služabnice.

Velika noč je letos na tretjo nedeljo v mesecu, zato kosilo v dvorani v aprilu odpade.

KRST: Max Leon STOPAJNIK, rojen 22.06.2005, Malvern VIC. Mati Angela Roggero, oče Eddie Stopajnik. Botra sta Victor in Sharon Roggero. Sv. Ciril in Metod, Kew, 18.03.2006.

POROKA: Greg Antony SPITERI, rojen 19.06.1977 v East Melbourne očetu Josephu Spiteri in materi Luciani Paratore in Evelyn Pauline KOJC, rojena 12.01.1976 v Carltonu očetu Francu (Branku) Kojcu in Danieli Tušek. Poroka je bila med poročno mašo pri sv. Cirilu in Metodu v Kew, 18.03.2006. Priči sta bila Brian Frank Pace in Belinda Lisa Grahovac. Čestitamo!

POGREBI:

FRANC GRLJ, rojen 12.12.1927 v Veliki Bukovici v družini osmih otrok, je umrl 10.03.2006 v Royal Melbourne Hospital. Dva dneva pred smrtjo je prejel zakrament maziljenja. Pri dvajsetih letih je prišel v Avstralijo, medtem ko so njegovi štirje bratje in sestre migrirali v Kanado in Švico, drugi pa so ostali v domovini. V Avstraliji se je poročil s Pavlino, ki jo je spoznal na slovenskem plesu

Redno vsak dan je skozi desetletja prihajala k sveti maši v našo cerkev ELIZABETA CASE.

Dne 15. marca 2006 je dopolnila 90 let. Rojena je bila v italijanski provinci Belluno. Sedaj je malo opešala, a še redno pride v cerkev ob nedeljah in še tu in tam tudi med tednom. Čestitamo Elizabeti in se ji zahvaljujemo za njeno dobrotu! Marija Pomagaj, ki jo zelo časti, naj jo varuje vse njene nadaljne dni!

v Prahran Town Hall. V zakonu sta imela dva sinova: Stevena in Franka. Steven živi v Ameriki in ima z ženo Cheryl pet otrok, Frank pa z ženo Lili tri otroke. Steven je iz ZDA prišel na pogreb očeta. Pokojni Franc ima še eno sestro in enega brata v Kanadi ter eno sestro v Sloveniji – v Izoli. Pogrebno mašo smo imeli na praznik sv. Patrika, 17.3.2006, v cerkvi St. Martin de Porres v Avondale Heights ter nato pogreb na Keilor pokopališču.

JOŽEFA (Jožica) KLEMENČIČ roj. Zamernik, rojena 15.03.1937 v Celju, doma pa iz Radmirja v Zgornji Savinski dolini, je umrla na svoj godovni dan, na praznik sv. Jožefa, v nedeljo, 19.03.2006, v bolnišnici Sunshine v St. Albansu. Točno teden dni pred smrtjo je pri polni zavesti in ob navzočnosti njenih najbližjih prejela sv. obhajilo in zakrament maziljenja in povedala, da je pripravljena na odhod, ki je prišel četrty dan po njenem 69. rojstnem dnevu. Jožica je rastla v revni štiričlanski družini. Po končani šoli se je zaposlila v tovarni opek. Leta 1957 je pobegnila v Avstrijo, hčerko Jojo (Jožico) je pustila pri stari materi in stricu Jožetu. V Avstriji v Linzu se je poročila z Jankom Klemenčičem. V Avstralijo sta potovala 33 dni na ladji Castel Felice in pristala v Melbournu v maju 1958. Po desetih dneh bivanja v taborišču Bonegilla je p. Bazilij preskrbel stanovanje pri družini Penca v Melbournu. Kmalu po prihodu je rodila hčerko Ireno. Leta 1986 je imela Jožica nesrečo na delu, kjer si je poškodovala hrbtenico. Jožica in njen mož Janko sta bila aktivna člana SDM na Elthamu, pozneje pa sta bila med prvimi

člani, ki so ustanovili slovensko društvo Veseli lovci – današnje Slovensko društvo St. Albans. Jožica zapušča moža Janka, hčerko Jožico (Jojo) Šabec z možem Jožetom in sinovoma Jožkom (Joe) in Danielom, hčerko Ireno z možem Collinom in sinom Adamom in hčerko Carly. Irenin 9-letni sin Steven je umrl 09.04.1995 za levkemijo v Alburyju na domu, kjer družina živi (09.04.1995 je bila cvetna nedelja – tudi letos je cvetna nedelja na ta dan). Molitve zanjo smo imeli v pogrebem zavodu Jensen Funerals in naslednji dan, 22.3.2006, pogrebno sv. mašo v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu ter nato pogreb na Keilor pokopališču.

Hrvaški duhovnik iz Hobarta g. Berislav Hunski nam je sporočil o smrti naših rojakov na Tasmaniji:

JOŽE AMBROŽ, rojen leta 1925, je umrl v Hobartu 01.08.2005, pokopan je v Brightonu na slovenskem delu pokopališča. Pokopal ga je župnik iz New Norfolk g. Michael Delaney.

NADA VOVK je umrla 18.08.2005 v bolnišnici Royal Hospital v Hobartu, njen mož **PEPI VOVK** pa v marcu 2006. Pokopana sta v Brightonu na hrvaškem delu pokopališča, ki meji na slovenskega.

VELIKA NOČ je praznik zmage življenja nad smrtjo. Vstali Gospod vabi tudi nas, da po vseh

padcih svojega križevega pota in trpljenja zorimo za veliko srečanje z Njim v našem velikonočnem jutru, ko se nam bo približal kot Gospodar življenja. Ne pozabimo, da je tudi vsaka nedelja Gospodov dan, mala velika noč.

Ali se za nedeljsko sveto mašo potrudimo tudi toliko, kot za ...?, (Tukaj vsak vstavi svoj KOT ZA!) Najdimo v teh dneh veliko časa za Boga, bližnjega in s tem tako tudi največ zase.

Veselo in blagoslovljeno praznovanje velikih dni velikega časa! Bog živi! Aleluja, aleluja!

p. Ciril A. Božič

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi drage žene, mame, stare mame in tašče **JOŽICE KLEMENČIČ** se vam vsi toplo zahvaljujemo za izrečeno sožalje, tolažbo in pomoč v teh najtežjih trenutkih, ki ste jih delili z nami. Ohranite Jožico v lepem in trajnem spominu. Iskreno se zahvaljujemo gospodu patru Cirilu Božiču in misijonarki Mariji za obiske v bolnišnici, podelitev sv. zakramentov (maziljenje in obhajilo), molitev rožnega venca in za vse pogrebne obrede. Hvala članom slovenskega kluba St. Albans za pripravo sedmine. Iskrena hvala vsem.

Za drago Jožico žalujemo: mož Janko, hčerka Jožica z družino in hčerka Irena z družino.

S slovenskim pozdravom: Bog živi!

Vaši darovi:

ZA BERNARDOV SKLAD: \$50: Stojan Žele. **\$40:**

Sylvia in Željko Rob. **\$30:** Maks Kraynik, Marija Medved. **\$20:** Joe Stopajnik, A.M.Urbančič, Eleonora White, Milena Baetz, Marija Iskra, Lidija Čušin, Franc Matjašič, Franc Žele, Jožka Ličen, Marija Škabar, Anica in Janez Škraba, Anka Mukavec, Olga in Franc Žužek, Mihelca Šušteršič, Maria Ternar, Fani Šajn. **\$15:** Marija Vončina, Jelka Burgar. **\$10:** M.N. Prešeren, Irma Zelko, Angela Medjites, Josephine Urbančič, John Mihič, D. Gorup, Astrid Bernes, Albin Kurinčič, Hermina in Anton Volk, Angela Gustinčič, Marija Skok, Milica Ritonja, Ana Brand, Ivan Mohar, Anica in John Marinič, Marija Bembič, Albert Logar, Marija Blažević, Tilka in Valentin Lenko, Angela

Brala, Hermina Koroša, Anka Brgoč, Helen Zver, Roza Kavaš, Romana Muha, Slavka Podbevšek, Anton Roth. **\$5:** Janez Jernejčič, Mary in Frank Ravnik, Terezija Jošar, Drago Jakovac. **ZA LAČNE:\$20:** Franc in Marija Žužek. **\$10:** A.O.Uljan, Slavka Podbevšek. **ZA MISIJONE:\$200:** F.Š. **Hvala in Bog povrni vsem dobrotnikom!**

Pisanje, pesništvo in umetnost je nam Božji dar, jezik naroda in njegova izboljšanja pa se vsepovsod dopolnjujejo s časom in potrebami, tako tudi umetnost (če ne boljše, pa modernejša in času primerno). "PESNIŠTVO IN UMETNOST" sta zaščitena in v tem je enako še staro pravilo, da se besede pesmi in pesnitve ne smejo spreminjati brez odobrenja pisatelja - avtorja. V slučaju, kot naša priljubljena pesem "Marija, pomagaj nam sleherni čas", originalno "Marija, pomagaj nam vojskini čas", to pa mi ni poznano, kdo je koga vprašal za odobritev spremembe. Hvala ljubemu Bogu, da smo vsi različni, je tudi bilo nekdanje izrečeno!

Vera nas uči: LJUBI SVOJEGA BLIŽNJEGA KAKOR SAMEGA SEBE. Bilo bi primerno, vsaj to jaz sam mislim, primerjati, kot na primer: »Če ne želiš biti užaljen, ne žali svojega bližnjega. Če ne želiš biti kriv, ne krivi svojega bližnjega in drugih. Če želiš biti spoštovan, spoštuj svojega bližnjega in druge. Če želiš biti pomirjen, pomirjaj svojega bližnjega in druge. Če želiš razumeti druge, ne bodi enostranski, tako boš razumel svojega bližnjega in druge.«

Veliko se bi dalo dodati, da si bi lahko ustvarili ljubi MIR - duševni, osebni, družinski, društveni, narodni in svetovni.

Leta 1953 je g. pater Rudolf Pivko sprejel uredništvo "MISLI", pomoč g. Jožeta Čuješa je odklonil, izbral si je dva študenta, enega iz Ljubljane - Darka Sedlarja, ki danes živi v Kanadi, drugega pa mariborskega Francija Bresnika. Z najino pomočjo so se pričele tiskane MISLI v časopisnem formatu. Naslovno glavo in ime sem pripravljaj jaz par let. Ponudil je, da v bodoče prevzame to delo umetnik g. Rapotec in to je ostalo do spremembe ob prevzemu uredništva g. patra Bernarda Ambrožiča, ki je pozneje uvedel format, kakršen obstaja še danes. Bila so zanimiva leta!

Najbolj je bila obiskana druga slovenska zabava in to božična in novoletna, kjer smo našli preko 820 Slovencev z družinami. To je bil eden največjih obiskov za Slovence iz Sydneya in bližnjih krajev, celo g. Ivan Urh, kateri se je pozneje preselil v Canberro, je to rad večkrat omenil. Veliko je bilo o tem napisanega. Spored in program večera in najem dvorane je bila moja odgovornost, hrana in pijača pa Darkova. Ko so

o vsem tem uspehu in obisku pisale MISLI, se je tedaj po vseh večjih mestih po Avstraliji pojavila želja, da se ustanovijo slovenska društva. To smo zasledovali po gotovih dopisih. Tako so tudi novi naslovi prihajali, čeprav smo mi trije v Sydneyu imeli veliko voženj in iskanja, ko so pa bili mnogi tako razkropljeni. Dr. Olip se nam je pridružil prvi kar od začetka v pomoč in število je s časom naraščalo.

Zahvaljujem se še enkrat za izboljšanje gotovih poslanih dopisov. Moje šolanje je bilo v glavnem pod nemško okupacijo v nemščini, čeprav sem po koncu okupacije dobil dobre ocene za slovenščino. Kot zgoraj omenjam, mi je veliko poznano, da s časom pridejo spremembe, kar je razumljivo. Za moja leta in mojo zdravje, katero trenutno ni predobro, trikrat sem bil v enem mesecu v dveh različnih bolnišnicah, se posebej ne pritožujem, ker jih je toliko na svetu, katerim gre slabše v vseh ozirih. Vesel sem, da je moje skromno delo "ZBIRKE DELA" prineslo mnogim veliko veselja in zadovoljstva. Veliko ponovnih naročil dobivam. Iskren prijateljski pozdrav. Bog živi!

Franci Bresnik

Spoštovani g. Franci Bresnik,

hvala Vam za dopis, v katerem med drugim poveste zelo zanimive stvari iz začetkov našega lista, ali kakor sedaj rečemo revije Misli, in seveda o tedanjem utripu mlade, z energijo napolnjene mladostne slovenske skupnosti. Ja, tudi Misli so skupaj z Vami prehodile že 55 let in hvala Bogu, da jih lahko še vedno ohranjamo pri življenju. Na uredništvu smo veseli, da imamo še vedno kar nekaj stalnih dopisovalcev in sotrudnikov, med katerimi ste tudi Vi in tako so Misli res aktualne. V uredništvu sva pa samo dva, ki sva odgovorna pravzaprav za vse in to poleg drugega primarnega pastoralnega dela: zbiranje dopisov in kontakti s terenom, fotografija, lektorstvo – to je popravljajanje dopisov, da bi bili vsaj kolikor toliko solidno gramatično slovenski, oblikovanje in priprava za tisk, naročnine in vodenje evidence, priprava za pošto in pošiljanje. Kako radi bi imeli strokovno usposobljenega lektorja, toda to bi kar precej stalo. Sam prebiram in popravljaj strani vsakih Misli in vse preberem po večkrat, trikrat, štirikrat, pa potem, ko so Misli iz tiskarne in jih prebiram, takoj najdem napake. Vsako človeško delo je pomanjkljivo, pa naj vanj vložimo še toliko truda. In ker imajo vsake oči svojega »malarja«, je vedno dobro, da

moj izdelek pregleda še kdo drug, predno ga postavim v »izložbo«. Mali Princ pravi, da so besede pogosto lahko tudi vir nesporazumov. Dr. France Prešeren je menda zelo rad poslušal in upošteval nasvete svojega prijatelja Matija Čopa.

Pesem »Marija, pomagaj nam vojskini čas« je seveda nastala v stikah 2. svetovne vojne. Vsaka vojna se pa enkrat tudi konča, hvala Bogu, in verno ljudstvo je to izredno melodično in bogato vsebinsko pesem »popravilo« tako, da jo lahko poje sleherni čas. In v tem

ni nobenega nasilja ne nad avtorjem ne nad pesmijo. Znano je, da je ljudstvo nekatere Gregorčičeve pesmi sprejelo za svoje in so ponarodele, včasih seveda v rahlo spremenjenih besedah, toda postale so nesmrtno. Pa hvala Vam, g. Franci, ker ohranjate slovensko besedo v njeni najbolj plemeniti obliki – slovenski pesmi – v Avstraliji. In to z ljubeznijo že toliko let. Bog Vam daj zdravja in moči in hvala tudi za vsako besedo in stvaritve likovne umetnosti, ki ste jo in jo še vedno namenite našim Mislim. Bog živi!

p. Ciril

Maša Mikola

ŽIVETI MED KULTURAMI

Od avstralskih Slovencev do slovenskih Avstralcev, ZRC SAZU, Ljubljana 2005

V lanskem letu je založba Znanstveno-raziskovalnega centra (ZRC) SAZU izdala knjigo – znanstveno-raziskovalno delo Maše Mikola ŽIVETI MED KULTURAMI – Od avstralskih Slovencev do slovenskih Avstralcev (zbirka Migracije, št. 9). Avtorica v svojem delu obravnava proces vključevanja, socializacije in identitetna vprašanja v pogovorih s potomci naših rojakov v Avstraliji, predvsem s tistimi, ki živijo v Melbournu in okolici.

Maša Mikola (rojena leta 1979 v Mariboru) je študirala na Fakulteti za družbene vede Univerze v Ljubljani. Leta 2002 in 2003 je nekaj mesecev preživela v Avstraliji, kjer se je posvetila preučevanju izražanja in ohranjanja etničnih identitet v kulturno mešanih področjih, zlasti pri potomcih Slovencev pod južnim križem. Za svoje diplomsko raziskovalno delo, ki je res pionirsko na področju proučevanja in študija migracije, je leta 2004 prejela univerzitetno Prešernovo nagrado za študente in prvo nagrado za najboljša diplomska, magistrska in doktorska dela na temo Slovencev v izseljenstvu Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Knjiga je vsebinsko razdeljena na štiri dele. V prvem delu avtorica predstavlja temeljne pojme in pregled migracijskih procesov ter avstralskih migracijskih politik. V nadaljevanju prikaže zgodovino naseljevanja, etnične pestrosti avstralske družbe in v vse to analitično vključi slovensko skupnost. V ospredju je predvsem vprašanje vzpostavljanja in ohranjanja narodne

identitete v novem, tujem svetu in seznanjanje naslednjih generacij z dediščino in identiteto. Avtorica se pri tem osredotoči na priseljevanje Slovencev v Melbourne, njihovo organiziranje v društvenem, kulturnem in verskem življenju in tudi obravnava pomembno vlogo medijev pri obveščanju rojakov ter ohranjanju etnične identitete. V novejšem času radijska programa v slovenskem jeziku (ki sta izčrpno predstavljena) dopolnjujejo elektronski mediji, ki

spet prinašajo nove vidike in možnosti medsebojnega povezovanja, naše slovenske razpoznavnosti, zlasti za mlajše generacije. V tretjem delu avtorica ugotavlja vzorce ohranjanja slovenske identitete na ravni simbolov. Tematskemu zaključku sledijo lastne izpeljave in analize, ki prinašajo v slovenski prostor nova spoznanja o potomcih Slovencev v Avstraliji.

»Težko je trditi, koliko ljudi iz Slovenije je ob koncu druge svetovne vojne prišlo v Avstralijo zaradi političnih ali ekonomskih vzrokov... (...) Ve pa se, da je v Avstralijo prišlo veliko preprostih ljudi s podeželja (predvsem mladih moških), ki so zapustili svoje družine in iskali možnosti za boljše življenje. (...) V desetletju po letu 1950 so težke ekonomske razmere skupaj z industrializacijo povzročale, da so se iz slovenskega prostora razširili številni ilegalni prehodi meja. 'Eden izmed pomembnih dejavnikov, ki so vplivali na izseljevanje v obravnavanem obdobju, je bil tudi socialni položaj delavcev z osnovnošolsko ali srednjo izobrazbo poklicne smeri, pogojen z nizkimi

osebni dohodki. Zaradi tega so v Avstralijo odhajali predvsem samski moški in neporočeni pari v starosti med osemnajstim in petindvajstim letom' (B. Čebulj-Sajko, Razpota izseljencev, Ljubljana 2000, 59). V petdesetih letih prejšnjega stoletja (leta 1957) je bilo izseljevanje iz Slovenije najbolj množično. Avstralija je bila poleg Kanade in Zahodne Evrope takrat najpogostejša priseljska točka. Pogostejše so bile tudi verižne migracije. V obdobju med 1960 in 1970 je imela emigracija Slovencev veliko različnih oblik. (...) Selitve so dobile drugačno obliko. (...) V sedemdesetih letih dvajsetega stoletja se je preseljevanje Slovencev v Avstralijo bistveno zmanjšalo, v osemdesetih letih pa ne moremo več govoriti o množičnem odhajanju Slovencev v tujino« (n. d., 46-47).

V podglavju "Organizirano življenje" beremo, kako so rojaki organizirali svoj etnični prostor v novi domovini, zaživela so naša slovenska verska in kulturna središča, ustanavljali so društva, klube, seveda tedaj z željo, da čimbolj ohranijo običaje in navade, ki so jih prinesli od doma. Naslednje generacije doživljajo te stvari drugače, prinašajo nov svet in ideje, imajo že svojo družbo in način življenja.

»I think (mislim), slovenska kultura v Avstraliji je drugačna kot slovenska kultura v Sloveniji. V Sloveniji ste Slovenci in ste vsak dan, 24 ur Slovenci. Tu se moramo boriti, da smo Slovenci, in smo to enkrat na teden, ko pridemo k maši. Slovenskost je drugače v

Sloveniji, kot je v Avstraliji in to sem videla, ko sem šla tam (v Slovenijo, op)'« (Iz intervjuja 6, ki ga je naredila avtorica, n. d., 89).

»Ja, saj se vidi to v Ameriki. Da identiteta je zdaj, štiri, pet generacij nazaj glasba ali pa potica in... kako bojo znali slovensko pet generacij nazaj? So Američani, forget it (pozabi)! They are American. (So Američani.) Ampak lepo je, da čutijo, da, you know (veš), pet generacij nazaj vemo, da so prišli iz tiste dežele, to potico jeli, to glasbo so slišali, tako je. In zakaj se učiti slovensko? Saj bo vse šlo v three, four generations (v treh, štirih generacijah)... Ampak, če čutiš, moraš. Če bi vse kar pozabila, nisem cel človek. Kar se čutim zdaj. Tudi, če vem, da moji otroci ne bodo znali. Moraš vse narediti, da si človek zdaj. In kar se jaz počutim, sem pol Slovenka, sem avstralska Slovenka.«

Zgodb in pričevanj tistih, ki ustvarjamo življenje in svet v novem svetu, je gotovo še veliko. Rastemo iz korenin, ustvarjamo sedanji čas in prostor, gradimo prihodnost, najrazličnejši, pa vendar poklicani k sožitju in za sožitje. Asimilacije ne moremo ustaviti, čutenje drug z drugim, kolikor smo sinovi in hčere enega naroda, pa ostaja. (O čutenju vse premalo govorimo.) Predvsem pa – ne podirajmo tega, kar živi v nas in v drugih in je dobro, plemenito. Ne tekmovanje v tem, koliko se znamo kje in kaj zmeniti, ampak dialog – sprejemanje drugačnosti.

p. Darko

IŠČEM: Sem Gabrijel Likar iz VRHPOLJA pri VIPAVI in iščem prijatelja, ki naj bi živel v KUNUNURRI v Zahodni Avstraliji. Zadnjič se nam je oglasil leta 1996 s tega naslova: **VIDMAR BOGDAN,** PO BOX 78 ali 257, KUNUNURRA WA 6743.

Kasneje se je vsa pošta vračala s tega naslova. Bogdan je rojen v vasi KOVK nad Ajdovščino 9.3.1947. Tu ima še živeči dve sestri Alojzijo ter Marijo. V Avstralijo je bil deportiran iz logorja v Trstu kot politični begunec leta 1968 v oktobru mesecu. V Kununuri ima hčerko

Sonjo, vendar z ženo in hčerko menda ne živijo skupaj. Hči je stara sedaj 21 let. V kolikor imate vi kakšne možnosti vzpostaviti stik v te kraje s pomočjo duhovnikov ali kako drugače, bi vas prosil, če mi lahko na moj naslov sporočite to možnost kontakta. Pišete ali sporočite mi lahko na naslov:

E-naslov: **gabriel.likar@siol.net**; **skype ime:likar2**
msm-messenger naslov: **jelicagabriel@hotmail.com**
Domači naslov: **GABRIJEL LIKAR, VRHPOLJE 115 A, 5271 VIPAVA tel.: 0011 386 5 368 7136** Hvala!

PA SE MALO NASMEJMO...

Na kmetiji je ponoči lisica podavila nekaj kokoši. Zjutraj, ko vidijo žalostno stanje, pravi oče svojemu sedemletnemu sinu:

»Vidiš, Janezek, putke niso bile pridne, pa jih je lisica podavila.«

Janezek odgovori: »Ja, ati, če bi bile pa pridne, bi jih pa mi pojedli.«

Župnik vpraša Mojco pri verouku: »No, Mojca, koliko je svetih zakramentov?«

»Sedem,« odgovori Mojca.

»Kateri je prvi zakrament?«

»Sveti krst.«

»Kateri pa zadnji?«

»Sedmi.«

Micka je imela z možem velike težave. Ni bilo večera, da ne bi prišel mož domov pijan ko krava. Ona ga je kregala, tepla, vekala... Končno ni več zdržala in se je šla potožiti domačemu župniku.

»Veš, Micka,« pravi župnik, »bolj prijazna boš morala biti z njim. Daj, kaj boljšega mu skuhaj, kar ima pač rad, pa malo pospravi in počedi kuhinjo in ko bo prišel domov, ga objemi, poljubi, vprašaj, kako se ima in naprej, boš videla, da bo bolje!«

Micka vsa vesela steče domov in res naredi, kot ji je svetoval župnik. Njen mož pride zvečer domov, nič manj pijan kot prejšnje dni, se odkašlja in stopi v kuhinjo.

»Ooo, Miha!« vzklikne Micka vsa vesela, ga objame in poljubi. »Kako sem vesela, da si doma! Kako se imaš? Glej, nekaj dobrega sem ti pripravila!«

»Oooh, hik, oprostite!« pravi Miha in se izvije iz objema. »Tako sem, hik, na-naba-san, da ne vem, hik, kje sem doma.« In je šel nazaj v gostilno.

Francelj in njegov osemletni vnuk Luka sta šla v samopostrežno trgovino. Ko gresta mimo bonbonov in sladkarij, si jih Luka zvedavo ogleduje.

»Le vzemi si jih, fantek,« mu pravi prodajalka.

»Ne bom, samo pogledam jih,« pravi Luka. Tedaj pa prodajalka seže v stekleno posodo in mu da polno pest bonbonov. »Oh, hvala!« pravi Luka.

Ko plačata pri blagajni, pravi ata vnuku: »Zakaj si pa nisi sam postregel? Saj bi si lahko.«

»Zato, ker je njena pest večja kot moja,« odgovori Luka.

Pevci cerkvenega zbora se pogovarjajo po redni vaji ob piškotih in kozarčkih. Martin pravi kolegu:

»Veš, Karel, jaz sem tak basist, kot ga nimamo v naši fari. Ne najdem koga takega!«

»Res, prav imaš,« pravi Karel, »pa tak solo urežeš, da se vsa naša cerkev trese, celo naš sveti Mihael na velikem oltarju!«

Profesor razlaga študentom medicine, ko so pri bolniku v bolnišnici:

»Poglejte! Mišica na nogi tega bolnika se je tako skrčila, da postaja noga krajša in zato mož šepa. – Gospod Merkelj,« pravi študentu, »kaj bi vi storili v tem primeru?«

Študent odgovori: »Tudi jaz bi šepal.«

Jaka je nesel v mlin poln žakelj pšenice. Težko je nosil, pa se mu kar na lepem vreča odveže in začne stresati pšenico po cesti. Postavil je vrečo na tla in jo spet zavezal. Po nekaj korakih se spet mu odveže. Zavezal jo je znova, pa potem še dvakrat. Ko je prišel domov, je okregal ženo:

»Kako si mi pa zavezala vrečo pšenice! Štirikrat sem jo moral zavezati in se je venomer odvezovala!«

Sredi vročega poletnega dne v Ljubljani gre neki mož, ugleden poslovnež po opravkih in se ončno ustavi pri kioku, kjer so pripravljali in prodajali hitro pripravljeno hrano (Fast Food).

»En hot-dog, prosim!«

»Kakšnega pa želite, ali s kranjsko klobaso ali s hrenovko?« ga vpraša prijazna prodajalka.

»S kranjsko klobaso.«

»Ali želite bolj zapečeno ali manj?«

»Kar naj bo bolj zapečena.«

»Kakšen pa hlebček, ali belega ali s sezamom?«

»S sezamom, prosim.«

»Kaj pa naj dam zraven, ajvar ali gorčico?«

»Kar ajvar.«

»Ali naj bo pekoč ali sladek?«

Poslovnež se razjezi: »Zdaj mi je pa dovolj! Dajte mi raje hamburger!«

Prodajalka: »Ali s solato ali brez?«

Pa se malo nasmejmo, saj se že dolgo nismo!

Hvala patru Darku, ki je zbral in zapisal ta humor.

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827
e-mail: vca@mzz-dkp.gov.si
www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Bojan Bertonec
Tretja sekretarka: Božena Forštnarič
Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00
Embassy of Republic of Slovenia
PO BOX 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW
Generalni častni konzul: Alfred Brežnik
Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889
E-mail: slovcon@emona.com.au
PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

**GENERALNI KONZULAT RS
NOVA ZELANDIJA**
Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024
PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

Australian Mallee Art

Velika izbira kvalitetnih avstralskih spominkov
Avtentična Aborigenska umetnost
Ročna dela in darila

Shipping service – Interstate and overseas
Shop 3092, Level 3 Westfield Shoppingtown
Southland CHELTENHAM VIC 3192

Phone: +61 3 9584 4466

Mobile: 0419 037 054

E-mail: info@malleear.com

Web: www.malleear.com

TOBIN BROTHERS FUNERALS

LEADERS IN SERVICE AND CARE
100% AUSTRALIA OWNED

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA
For all enquiries please contact our Call Centre

9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

GOJAK & MEATS SMALL GOODS

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

Slovincem v Melbournu se priporoča
kamnoseško podjetje

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L
10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

STAN KRNEL

dental technician
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont
Tel. (03) 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše ***Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility***

Anka Mukavec - prva z leve, je 12. marca 2006 obhajala 90. rojstni dan. Čestitamo!

Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
11-15 A' Beckett Street KEW VIC 3101

Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in tistim, ki potrebujejo nego. Poleg prijaznega krščanskega okolja in domače družbe vam nudimo toplo in komfortno sobico, okusno domačo hrano, popolno zdravniško nego in oskrbo. Slovenska cerkev svetih bratov Cirila in Metoda je pa oddaljena le slabih 20 metrov in dostopna po klančini, ki pelje naravnost v prve klopi, rezervirane za stanovalce doma počitka.

Pogoj za sprejem v dom je tako imenovani "Aged Care Assessment", katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik, tarifo pa določa Centrelink na podlagi posameznikove pokojnine in ostalega premoženja. Pogoj sprejema v slovenski dom počitka ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v domu ali pa enostavno želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da pokličete upravnico gospo Sandro Krnel in se dogovorite za primeren čas srečanja in ogleda doma. Le v pogovoru z gospo Sandro boste dobili pravilne odgovore na vsa morebitna vprašanja in seveda potrebne dokumente za predstavitev na Centrelinku.

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika

Simon Kovačič in James Rizzo

Tiskarna za

brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street,
BRUNSWICK VIC 3056
Telephone: 03 9387 8488
Fax.: 03 9380 2141

GLAS SLOVENIJE

»THE VOICE OF SLOVENIA«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Tel.: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

STIČIŠČE

AVSTRALSKIH SLOVENCEV

Domača stran na internetu:

www.glasslovenije.com.au

Since 1998, Royal Guardian has been beating the banks with wholesale discounted interest rates, no monthly fees & smart loans. That's why we won 'Best Non-Bank Lender' in 2003, a '5 Star Rating from Cannex' in 2005 and were ranked 'Top 3 Mortgage Originators' nationwide in 2005 by Money Magazine.

Refinance, Consolidate, Save!

John & Jenny's scenario **before** Royal Guardian >

Fill in **your existing** scenario >

Credit Type	Debt	Interest Rate	Min. Monthly Repayment	Credit Details	Loan Amount	Min. Monthly Repayment
Credit Card 1	\$8,000	17.25%	\$199	repay over 5 yrs	\$	\$
Credit Card 2	\$11,000	18.75%	\$283	repay over 5 yrs	\$	\$
Personal Loan	\$42,000	11.75%	\$928	5yr fixed loan term	\$	\$
Home Loan	\$285,000	7.07%	\$1,909	30yr P&I (variable)	\$	\$
Total	\$346,000		\$3,319		\$	\$

With Royal Guardian John & Jenny could borrow \$346,000 with only \$2,263 in monthly repayments – saving \$1,056 per month!

Call Royal Guardian now & see how much we can save you!

'home loans that fit'

 133 455

SYDNEY: 4 Railway Parade, Burwood, NSW, 2134. **MELBOURNE:** Suite 1, 180 Albert Road, South Melbourne, VIC, 3205. ☎ **133 455** www.royalguardian.com.au
 Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Industry Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees & conditions apply to all loans.

DONVALE TRAVEL

SLOVENIA TRAVEL

1952 - 2006

**THE GREGORICH FAMILY HAS SERVED THE SLOVENIAN
COMMUNITY IN AUSTRALIA FOR 54 YEARS.**

**For all your travel requirements: Hotels; Car Hire or Leasing;
Cruises; Air travel; Group bookings worldwide; Travel Insurance.**

**Special Fares to Slovenia and also to Europe
for the football World Cup in Germany.**

License No. 30218

**Please contact us for dates and economical
rates. Make an early reservation
to avoid disappointment.**

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE

**PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ ZA OBISK SLOVENIJE V LETU 2006**

**Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta....**

**Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!**

**Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!**

**ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel/Donvale Travel
1042-1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER VIC 3109
Telefon: 03 9842 5666
Fax: 03 9842 5943**

RAZPORED KULTURNO-ZABAVNIH PRIREDITEV »VESELITE SE Z NAMI« - »JOIN US IN HAPPINESS«

(glej tudi stran 35)

Prihod gostov iz Slovenije v Sydney 20.4.2006.

Petek, 21.4.2006: SD Planica, Wollongong NSW, 7.30 PM - 12.00 PM

Sobota, 22.4.2006: SDS Sydney NSW, 7.30 PM - 12.00 PM

Nedelja, 23.4.2006: Slovensko versko in kulturno središče Sv. Rafael, Merrylands NSW, 10.00 AM - 12.30 PM

Nedelja, 23.4.2006: Triglav - Panthers Club, St. John's Park NSW, 2.00 PM - 6.00 PM

Ponedeljek, 24.4.2006: SD Canberra, 7.30 PM - 12.00 PM

Sreda, 26.4.2006: Slovenian Bocce Club Planinka, Gold Coast Bocce Club, Brisbane QLD, 7.00 PM - 11.00 PM

Sobota, 29.4.2006: SD Adelaide SA, 7.30 PM - 12.00 PM

Nedelja, 30.4.2006. Slovensko versko in kulturno središče sv. Družine, Adelaide - Hindmarsh SA, 10.00 AM - 2.00 PM

Četrtek, 4.5.2006: SD Ivan Cankar, Geelong VIC, 7.00 PM - 11.00 PM

Petek, 5.5.2006: SDM Eltham, Melbourne VIC 7.30 PM - 12.00 PM

Sobota, 6.5.2006: SD Jadran, Digger Rest VIC, 7.30 PM - 12.00 PM

Nedelja, 7.5.2006: Slovensko versko in kulturno središče sv. Cirila in Metoda, Kew VIC, 10.00 AM - 12.30 PM

Nedelja, 7.5.2006: St. Albans VIC, 2.00 PM - 6.00 PM.

Odhod gostov v Slovenijo 8.5.2006.

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNI STRANI:

FOTOGRAFIJA ZGORAJ: Pomlad vsako leto z novo močjo spregovori o neuničljivosti življenja: Belska Kočna, zadaj Mrzla gora, Rinke in Skuta.

FOTOGRAFIJA SPODAJ: Sonja Leber, David Chesworth in sodelavci zvočnega projekta na mostu William Barak Bridge v središču Melbourne. Projekt je nastal kot počastitev in obeležje XVIII. Commonwealth Games. Več si lahko preberete na strani 11.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI:

Matej Vranič, Planinska zveza Slovenije: naslovnica zgoraj. Sonja Leber: naslovnica spodaj, 22. Ana Marija Cek: 2. Martha Magajna: 2, 16, p. Janez: 2. Miro Čeligoj: 2. Marija Anžič: 4. Janez Marolt: 6. Arhiv Misli: 6, 8, 9. Pater Ciril: 9, 10, 14, 20, 22, 23, 24, 35, 36. Tomaž Kumer, Planinska zveza Slovenije: 10. Werner Remšnik: 13. Milena Cek: 19. Marija Vuzem: 20, 36. Marija Anžič: 25, 31, 36. Saša Huzjak: 27. Oton Naglost, PZS: 28. Lidija Bratina: 35. Vinko Rizmal: 35.

Hvala vsem sodelavnikom pri Mislih.

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.:** 03 9853 7787 | **Fax:** 03 9853 6176 | **E-mail:** misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2006 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjenišтво** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.:** 03 9387 8488 | **Fax:** 03 9380 2141. **Misli na internetu:** | Vnos: Draga Gelt | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. **ISSN 1443-8364**

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Štefan Cek
in Tone Bogovič
zamenjujeta
pločevino in žlebove.

SAATCE AUSTRALIA & VTV VELENJE SLOVENIA
PROUDLY PRESENT

VESELITE SE Z NAMI
JOIN US IN HAPPINESS

HELENA BLAGNE

prva dama slovenske zabavne glasbe

ROBERT GOTER

svetovni prvak v diatonični harmoniki

**ANSAMBL
AVE**

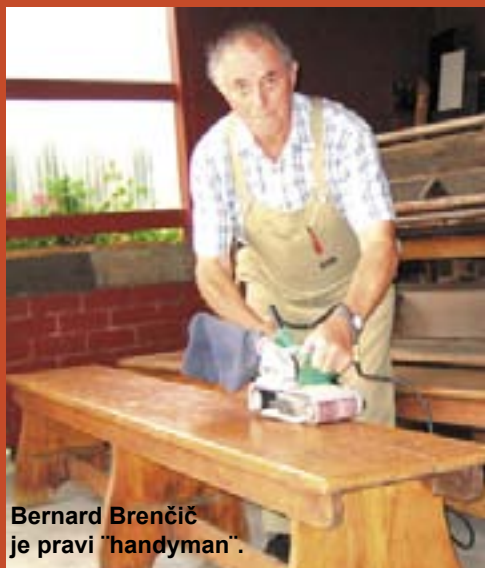
VINKO ŠIMEK

napovedovalec in humorist

**AUSTRALIAN TOUR: WOLLONGONG - SYDNEY -
CANBERRA - ADELAIDE - GEELONG - MELBOURNE**

21. APRIL - 09. MAY 2006

Authorized by: Slovenian Australian Agency for Trading & Cultural Exchange & VTV Velenje Slovenia [contact@slavestore.com.au]

Bernard Brenčič
je pravi "handyman".

Sporod turneje je na strani 34.

Mathew Bratina,
kot voznik
formule 1,
na sklepni
slovesnosti 18.
Commonwealth
Games,
26.3.2006.

Misli Thoughts izhajajo 55. leto

Marija Novak iz Adelaide je 7. marca 2006 praznovala rojstni dan s svojimi prijatelji.

Greg Horvat pomaga pri programski prenovi računalnikov v Kew.

Zbrani pri sveti daritvi na Jožefovo, 19. marca 2006, v klubu Jadran v Diggers Rest.

Znamke - Bilten 59

Petelin, dr. Anton Trstenjak, zimske olimpijske igre in koroška ljudska noša.

Laura in njen sin Ivan Vodopivec iz Adelaide nam redno pošiljata slovenske znamke. Hvala!

